

Rudnicka, Jadwiga / Górka, Janina / Głuchowski, Gerard i in.

Spuścizna literacka po Teofilu Lenartowiczu w Bibliotece Publicznej m. st. Warszawy

Rocznik Mazowiecki 6, 423-449

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

III. SYLWETKI LUDZI MAZOWSZA

Pod kierunkiem JADWIGI RUDNICKIEJ opracowali:

JANINA GORKA, GERARD GŁUCHOWSKI, ZENON SZPOTAŃSKI

SPUŚCIZNA LITERACKA PO TEOFILU LENARTOWICZU W BIBLIOTECE PUBLICZNEJ M. ST. WARSZAWY

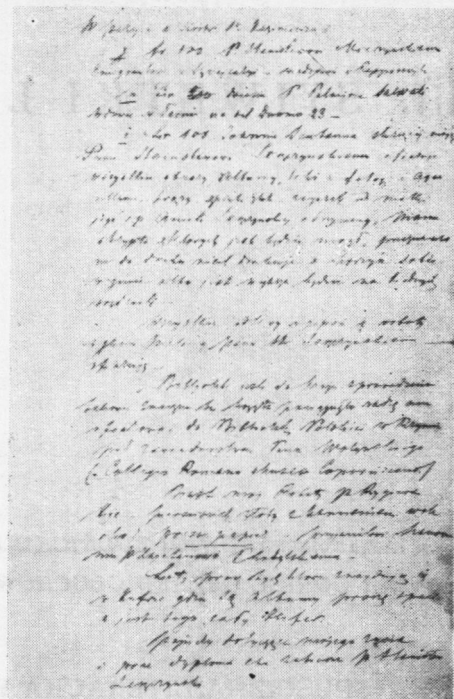
W 150 rocznicę urodzin lirnika mazowieckiego

W ostatnich latach życia Teofil Lenartowicz sporządził testament, przekazując swój niewielki majątek synowi siostry żony, Stanisławowi Leszczyńskiemu, zamieszkałemu w Warszawie. Dzięki temu po śmierci poety, która nastąpiła 3 lutego 1893 r. w dalekiej od ziemi ojczyстей Florencji, pozostała spuścizna znalazła się w miejscu jego urodzenia, w tak zawsze mu bliskiej stolicy.

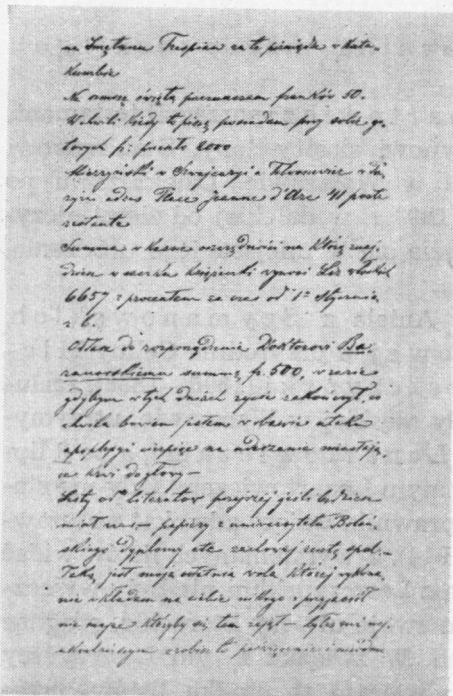
Rodzice Stanisława Leszczyńskiego: Aniela z Szymanowskich, rodzona siostra Zofii Lenartowiczowej, a przyrodnia Celiny Mickiewiczowej, i Jan Nepomucen Leszczyński (1806—1886), zasłużony pedagog i przełożony realnej szkoły męskiej w Warszawie, utrzymywali stałe i bardzo serdeczne stosunki z Lenartowiczami, a po 8 lipca 1870 r., tj. po śmierci Zofii, tylko z samym Lenartowiczem. Gdy nie stało rodziców, rolę ich przejął Stanisław, prawnik, wzięty adwokat warszawski i oddany działacz społeczny (1856—1914). Z wymienianych listów widać (22. II, 23. II), że kontakty Lenartowicza z Leszczyńskimi nie były wyłącznie platoniczne. Dosyć często posyłał im swoje utwory literackie, pragnąc publikować je w pismach warszawskich. W związku z tym Leszczyńscy niejednokrotnie musieli kopiować jego wiersze ze środka listów, przekazywać do odpowiednich redakcji, pilnować druku, egzekwować honora-

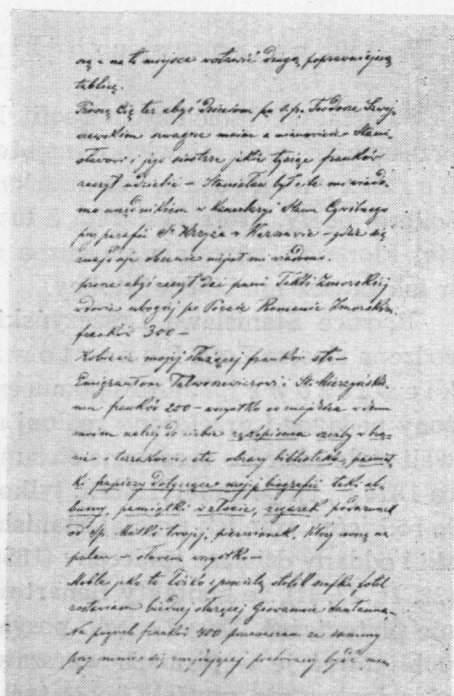
Ryc. 1. Teofil Lenartowicz, fotografia z autografem

Ryc. 2. Teofil Lenartowicz, Testament, autograf

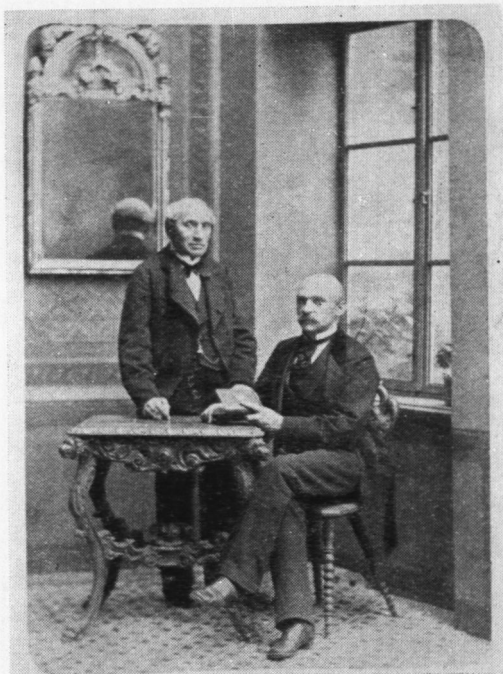

Ryc. 3. Teofil Lenartowicz, Testament, autograf

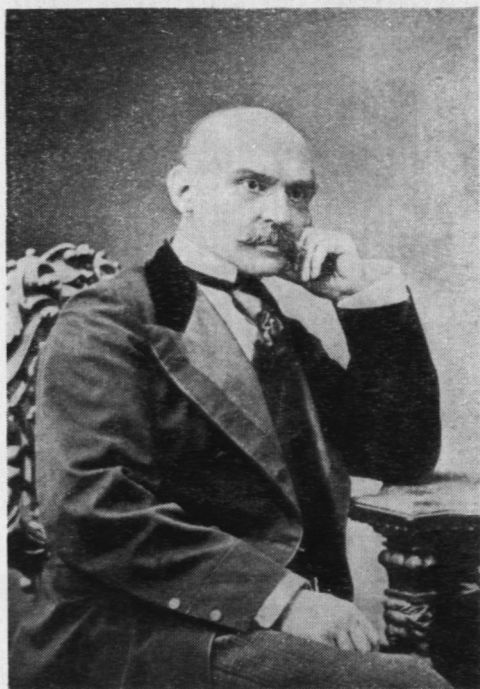
Ryc. 4. Zofia Lenartowiczowa, medalion wykonany przez T. Lenartowicza z datą 6 II 1864 r.

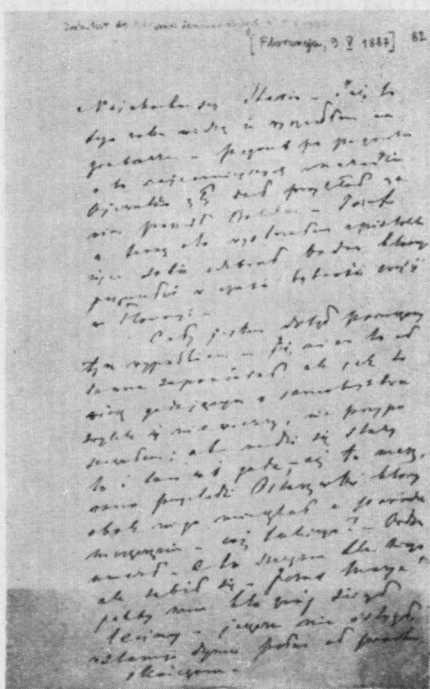
Ryc. 5. Teofil Lenartowicz z Janem Nepomucenem Leszczyńskim, fotografia

Ryc. 6. Teofil Lenartowicz z Michałem Adamem Sozańskim, fotografia

Ryc. 15. Teofil Lenartowicz, fotografia

Ryc. 16. Teofil Lenartowicz, List do Stanisława Leszczyńskiego, Florencja, 9 V 1887 r.

ria, aby następnie odesłać je cierpiącemu biedę poecie. Leszczyńscy pośredniczyli również w dostawie prac rzeźbiarskich Lenartowicza na ekspozycję w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych. Do wszelkich zaś dzieł Lirnika Mazowieckiego odnosili się z tak szczerą życzliwością i takim entuzjazmem, że cokolwiek z jego prac dostało się do ich domu, było przechowywane z wielką pieczołowitością: każdy list, każdy wiersz bądź w autografie, bądź w odpisie, każda wzmianka w prasie.

Sprowadzona w 1893 r. spuścizna poety zwiększyła znacznie zasoby znajdujące się w Warszawie. Później do nich doszły okolicznościowe publikacje związane z pogrzebem Lenartowicza, urządzonym w czerwcu 1893 r. w Krakowie na Skałce, oraz zespół listów do Tekli Zmorskiej, który w końcu lipca 1896 r. doktor Waclaw Lasocki ofiarował Stanisławowi Leszczyńskiemu (24. II).

Szczęśliwym przypadkiem Stanisław Leszczyński był członkiem Komitetu Towarzystwa Biblioteki Publicznej w Warszawie i przed śmiercią darował na rzecz Biblioteki zarówno pokaźny majątek, jak i swój księgozbiór, w którym znajdowały się papiery Lenartowicza.

Podczas ostatniej wojny papiery te wraz z najstarszą częścią zbiorów Biblioteki Publicznej wywieziono na Śląsk i tylko dzięki temu nie uległy zagładzie, jaka spotkała książki zostawione przy ul. Koszykowej 26. Po

skończonej wojnie spuścizna Lenartowicza wróciła na właściwe miejsce.

Charakterystyczną cechą zespołu papierów Lenartowicza w Bibliotece Publicznej jest to, że stanowi wyraźną dokumentację okresu florenckiego życia poety: od 1860 do 1893 r. Okres ten, trwający przeszło trzydzieści lat, zamknięty śmiercią, był właściwie jedynym okresem stabilizacji życiowej Lenartowicza. Poza tym był to również okres jego przyjaźni z Leszczyńskimi (pod koniec 1861 r. ożenił się z Zofią Szymanowską). Jedynie wyjątkowo trafiają się rękopisy wcześniejsze, jak np. wiersz *Kazimierzowi Władysławowi Wójcickiemu* z datą 3 III 1848 r. (6. II).

Ze względu na rodzaj papierów można wydzielić trzy grupy: twórczość literacką, korespondencję oraz materiały typu biograficznego i historyczno-literackiego. W opisanym zespole pierwsza grupa obejmuje sygnatury od 1 do 21. W skład jej wchodzi utwory najczęściej wierszowane, rzadziej pisane prozą. Najdłuższy poemat pt. *Wanda*, noszący datę 1865, liczy przeszło 2 600 wersów. Wiersze mają różną długość, nieraz ich wersje różnią się znacznie od znanych z publikacji. Korespondencja literacka ma formę prozaiczną. Dwa utwory są adaptowane z języka włoskiego na polski: *Marko królewiec* i *Zywot św. Jana Chrzyciela*. Większość utworów zachowała się w autografie, część w odpisie z poprawkami autora, a część tylko w odpisie. Warto jednak zauważyć, że i kopie nie tknięte przez Lenartowicza posiadają niekiedy wartość. Przykładem wierszyk *Czar ziele* przepisany z „Kurierza Warszawskiego”, 5 stycznia 1883, nr 5 (17. II, k. 14), którego nie zamieściło żadne późniejsze wydanie poezji. Gdyby nie ten odpis nie wiadomo, jak długo wiersz spoczywałby w zapomnieniu.

Drugą grupę tworzy korespondencja, sygnatury od 22 do 26. Przeważają w niej listy Lenartowicza i Leszczyńskich w liczbie 273 oraz Lenartowicza do Tekli Zmorskiej, wdowy po Romanie, w liczbie 200. Dokumentują one cały okres florencki życia poety i stanowią cenne źródło biograficzne dla autora *Kaliny*, dla poznania dziejów emigracji polskiej i w ogóle epoki¹.

Trzecią grupę tworzą materiały odnoszące się do Lenartowicza i osób z nim związanych oraz jego utworów. Mają one postać rękopisów lub też wycinków najczęściej z prasy. Na uwagę zasługują trzy redakcje te-

¹ Pomiedzy listami adresowanymi do Lenartowicza znajduje się odpis listu Fryderyka Chopina sporządzony przez Stanisława Leszczyńskiego, zaczynający się od zwrotu „Kochany Teosiu”. Po sprawdzeniu tego listu w *Korespondencji Chopina*, wydanej przez Bronisława Edwarda Sydowa (Warszawa 1955, t. 1, s. 223, list 110), okazało się, że kopista się pomylił i zamiast „Domusiu” przepisał „Teosiu”. Adresatem był nie Lenartowicz, lecz Dominik Dziewanowski, towarzysz lat dzieciennych i przyjaciel kompozytora. Ponieważ edytorzy *Listów Chopina* wspominają, że autograf tego listu był przed 1880 r. w posiadaniu Lenartowicza, tylko później gdzieś zaginął, więc kopię Leszczyńskiego zostawiono w papierach Lirnika Mazowieckiego (28. IV, k. 5) jako ślad po oryginale.

stamentu Lirnika Mazowieckiego: z 17 VIII 1890 (23 II, k. 143—144), 2 XII 1891 (32 IV, k. 15—16) i 24 VII 1892 (32 IV, k. 17—32). Do tej grupy zaliczyć też trzeba listy pisane po śmierci poety, zawierające dane odnoszące się do jego życia i twórczości. Np. List Stanisława Leszczyńskiego do Saturnina Sikorskiego, redaktora „Wędrowca”, z 14 maja 1901 r. mówi, że edycję lwowską, zrealizowaną w 1895 r., przygotował sam autor. Dwa listy Jadwigi Brewczyńskiej, adresowane do Stanisława Leszczyńskiego w dniach 24 i 29 marca 1893 r., wyjaśniają, iż występująca w utworach poety Jagoda z Mazowieckich Lasów nie była postacią fikcyjną, gdyż pod tą nazwą kryła się owa Jadwiga Brewczyńska, w późniejszych latach mieszkająca w Warszawie przy ul. Siennej 15 m. 8, u pani Prądmowskiej. W liście z 24 marca 1893 r. Brewczyńska pisała do Leszczyńskiego, który przebywał we Florencji załatwiając sprawy zmarłego: „Proszę zwrócić uwagę na listy z podpisem, jeżeli się znajdują, Jadwiga Brewczyńska albo Jagoda z Mazowieckich Lasów, i takowe spalić, albo mi je łaskawie pan przywiezie, także chciałabym odebrać fotografię wizytową, jesteśmy razem, ja stoję przy nim z lirenką w rękę, i obrazek Matki Boskiej Częstochowskiej — — (30 IV, k. 36—37)”. Zatem i „lirenka” Lenartowicza wiąże się z realiami dobrze mu znanymi, które sięgają w głąb jego biografii, do czasów jego młodości.

Z papierów Lenartowicza, znajdujących się obecnie w Bibliotece Publicznej, prawie nie korzystano, poza Henrykiem Biegeleisenem, który w 1913 r. ogłosił monografię *Lirnik Mazowiecki. Jego życie i dzieła w świetle nieznannej korespondencji poety*, do tej pory jedyną, lecz już przestarzałą, oraz w dwadzieścia lat później — zbiór materiałów dotyczący Zofii Lenartowiczowej pt. *Żona*. Trzeba też dodać, że wydany w 1969 r. tom VIII *Nowego Korbuta* notuje przy Lenartowiczu jedynie jego listy do Leszczyńskich i Zmorskiej, znajdujące się w zbiorach Biblioteki Publicznej w Warszawie (s. 265, poz. 23), nie wspominając wcale rękopisów utworów ani innych materiałów. Z tego powodu niniejsza informacja, rejestrująca w formie katalogowej Lenartowicziana w Bibliotece Publicznej, powinna być pożyteczna dla badaczy i miłośników poety.

Opisując, każdą pozycję opatrzone sygnaturą biblioteczną. Po niej wymieniono dane dotyczące strony zewnętrznej rękopisu, czasu jego powstania. Po tych nastąpił tytuł (biorąc dwa utwory za jednostkę opisową, podawano oba tytuły, dla większej liczby tworzono tytuł dla całości). Potem wymieniano zawartość. Przy jednolitych większych zespołach listów stosowano układ chronologiczny (gdy nie udało się ustalić daty, umieszczano je na początku zbioru). W uwagach wyszczególniano utwory literackie, jeżeli miały miejsce w listach lub innego rodzaju tekstach. Informowano o druku utworów, wskazując nie tylko pierwodruki, lecz również najważniejsze wydania zbiorowe, aby ułatwić dotarcie do tekstów Lenartowicza.

Na końcu przydano indeks nazwisk, umieszczając przy nazwisku Lenartowicza alfabetyczne zestawienie jego utworów (tytuły i incipity) oraz zestawienie prac na jego temat.

Jadwiga Rudnicka

Warszawa, 26 III 1972 r.

Wykaz skrótów występujących w opisach

cz. — część	ros. — rosyjski
franc. — francuski	s. — strona
inc. — incipit	t. — tom
k. — karta	v. — verso
L. — Teofil Lenartowicz	w. — wers
nr — numer	włos. — włoski
pol. — polski	wyd. — wydanie
por. — porównaj	wym. — wymiar
poz. — pozycja	z. — zeszyt
pt. — pod tytułem	zob. — zobacz
r. — recto	

Wykaz skrótów cytowanej literatury

Biegeleisen, Lirnik	Biegeleisen Henryk, Lirnik Mazowiecki. Jego życie i dzieła w świetle nieznannej korespondencji poety, Warszawa 1913.
Biegeleisen, Żona	Biegeleisen Henryk, Żona poety, Warszawa 1933
Chopin, Korespondencja	Chopin Fryderyk. Korespondencja. Zebrał i opracował Bronisław Edward Sydow, Warszawa 1955, t. 1—2.
Dla Stryja	Dla Stryja 1886. Nakładem Koła Literacko-Artystycznego, Lwów po 1 VI 1886.
Estreicher	Estreicher Karol, Bibliografia polska, Kraków 1874, t. 2.
Kraszewski — L., Korespondencja	Kraszewski Józef Ignacy, Lenartowicz Teofil, Korespondencja. Do druku przygotował i komentarzem opatrzył Wincenty Danek, Wrocław 1963.
L., Cesarz	Lenartowicz Teofil, Cesarz, Poznań 1861.
L., N M P	Lenartowicz Teofil, Najświętsza Maria Panna Studzienniecka, Warszawa 1857.
L., O królu	Lenartowicz Teofil, O królu Popielu i o myszach, Lwów 1895.
L., Poezje 1863	Lenartowicz Teofil, Poezje, Poznań 1863, t. 1—2.
L., Poezje 1895	Lenartowicz Teofil, Poezje, Lwów 1895, t. 1—2.
L., Poezje	Lenartowicz Teofil, Poezje. Wybór. Wybrał i opracował Jan Nowakowski, Warszawa 1968.
L., Polska ziemia 1848	Lenartowicz Teofil, Polska ziemia, Kraków 1848, cz. 1—2.

- L., Polska ziemia 1850 Lenartowicz Teofil, Polska ziemia, Poznań 1850, cz. 1—2.
- L., Rytmy Lenartowicz Teofil, Rytmy narodowe, Lwów 1881.
- L., Wybór Lenartowicz Teofil, Wybór poezji, Kraków 1876, t. 1—4.
- L., Ze starych zbroic Lenartowicz Teofil, Ze starych zbroic. Rytmy, Lwów 1870.
- Moniuszko, Listy Moniuszko Stanisław, Listy zebrane. Przygotował do druku Witold Rudziński przy współpracy Magdaleny Stokowej, Kraków 1969.
- Nowy Korbut Bibliografia literatury polskiej „Nowy Korbut” T. 8, Romanizm, Opracował zespół pod kierownictwem Irminy Śliwińskiej i Stanisława Stupkiewicza, Warszawa 1969.

1 II Pol., 1865, wym. 21×13,5 cm, k. 36.

Teofil Lenartowicz, Wanda.

Luźne składki. Autograf. Czystopis z paginacją od 1 do 71. Brak tytułu, na końcu data: Florencja — 1865

Druk: Wybór, t. 2, s. 5—139; L., Poezje 1968, s. 710—800. Publikacja z 1968 r. różni się znacznie od rękopisu: w autografie 2634 w., w druku 3149 w. Nowy Korbut, t. 8, s. 268, poz. 42 podaje, że utwór powstał w 1873 r.

2 II Pol., pomiędzy 1860 a 1870, wym. 21×13,5 cm, k. 10.

Teofil Lenartowicz, Niemcy a Chroboty.

Luźne składki. K. 1—4: odpis ręką Zofii Lenartowiczowej, k. 5—10: autograf. Na początku tytuł: Dwa ustępy z niewydanego poematu Teof. Len. pt. Niemcy a Chroboty, wypisany przez autora.

Druk: „Biblioteka Warszawska” 1870, t. 1, s. 29—37 (tylko ustępy I i II, znaczne zmiany redakcyjne).

3 III Pol., około 1870, wym. 21×13,5 cm, k. 12.

Teofil Lenartowicz, Niemcy a Sławianie.

Luźne składki. Autograf. Czystopis z nielicznymi poprawkami. Zawiera ustępy III i IV. Na k. tyt.: Sławianie, w nagłówku: Słowianie.

4 II Pol., 1860, wym. 21×13,5 cm, k. 6.

Teofil Lenartowicz, Wyjątek z Legendy.

Luźne składki. Autograf. Paginacja od 1 do 11. Na końcu data: Porto Ferrajo — 1860 oraz przypis, który się zaczyna: „Kiedym tę legendę z prozy francuskiej składał, mógłbym pomyśleć, że po latach trzynastu wypadki — —”.

Druk: wyd. osobne pt. Cesarz. Tekst w druku o wiele obszerniejszy niż w rękopisie.

5 II Pol., przed 1893, wym. 21×13,5 cm, k. 9.

Teofil Lenartowicz, Król kowal, ot taka sobie powiadanka.

Luźne składki. K. 1—8: autograf, k. 9: odpis ręką Stanisława Leszczyńskiego. W autografie brak końca, ostatni wers „Po śmierci króla bez rok bez mała”. W odpisie reszta utworu.

Druk: L., Poezje 1895, t. 1, s. 57—69 (niewielkie różnice redakcyjne).

6 II Pol., 1848, wym. 21,5×13,5 cm, k. 8.

Teofil Lenartowicz, Kazimierzowi Władysławowi Wójcickiemu.

Luźne składki. Autograf. Czystopis. Na końcu data 3 III 1848.

7 II Pol., pomiędzy 1859 a 1870, wym. 21,5×13,5 cm, k. 6.

Teofil Lenartowicz, Marko królewic. Z włoskiego tłumaczenia P. Tomaseo.

Luźne składki. Autograf. Czystopis. Tekst opatrzone przypisami.

Druk: L., Ze starych zbroic, s. 245—256; L., Wybór, t. 4, s. 67—78.

8 II Pol., 1868, wym. 21×13,5 cm, k. 3.

Teofil Lenartowicz, Opowiadanie prządki Jagusi, czyli Jagody w kółku.

Luźne karty. Autograf. Czystopis. Zawiera: k. 1 r. — O Baśce, co miała płową krowę, k. 1 r. — 3 r. Historia o pani, co pana zabiła, k. 3 r. — O Jagodzie, co chciała zostać jaskółką. Przy tekstach notatki o śpiewie i muzyce do wykonania utworów. Nr k. 3 v. list do Jana Nepomucena Leszczyńskiego, najprawdopodobniej z 1868 r.

Druk: O Baśce — „Strzecha” 1868, z. 10; L., Wybór, t. 1, s. 187—189; L., Poezja 1968, s. 641—642; Historia o pani, co pana zabiła — „Biblioteka Warszawska” 1869, t. 4; L., Ze starych zbroic, s. 218—229 (pt. Ballada); L., Poezje 1968, s. 651—658 (pt. Ballada); O Jagodzie — „Strzecha” 1868, z. 10; L., Poezje 1968, s. 647—648.

9 II Pol., przed 1893, wym. 21×13,5 cm, k. 13.

Teofil Lenartowicz, Poezje.

Luźne składki, K. 1—10, 12—13: odpis z poprawkami autora, k. 11: autograf. Zawartość: Błogosławieństwo na widok fresku Giota, k. 1—4, Przygrywka (prélude) Szopena pannie Marii Radolińskiej, k. 5—6, Pustota, k. 7—8, Wdowa, k. 8 v., Zwiędła róża, k. 9—13 r.

Druk: Błogosławieństwo — L. Poezje 1895, t. 1, s. 252—257; Przygrywka Szopena — „Echo Muzyczne i Teatralne” 1886, nr 131 (pt. Preludium Szopena); L., Poezje 1895, t. 1, s. 307—310 (pt. Przygrywka Szopena); Pustota — L. Poezje 1895, t. 2, s. 74—76; L., Poezje 1968, s. 924; Zwiędła róża — „Tygodnik Ilustrowany” 1887, nr 224; L., Poezje 1895, t. 2, s. 128—134; L., Poezje 1968, s. 883—888. Przygrywce Szopena brak końca po wersie „Że w nim znajdzie, gdy nie cała, początek nadziei”. Redakcja jej różni się od drukowanej w 1895 i 1968 r.

10 II Pol., przed 1893, wym. 20,5×13,5 cm, k. 9.

„Sokratejska intryga”. Dramat Teofila Lenartowicza.

Poszyt. Autograf. Paginacja ręką autora: 1—18. Na początku inną ręką dopisano niebieskim ołówkiem „Akt 3” i skreślono tytuł. Stanowi akt III „Sędziów ateńskich”, których kopia z poprawkami autorskimi jest w Bibliotece PAN w Krakowie (rkps 2080). Zachodzą jednak różnice redakcyjne.

Druk: L., Poezje 1895, t. 2, s. 209—228 (jako scena 3), różnice redakcyjne.

11 II Pol., 1856—1893, wym. 21,5×13,5 cm i mniej, k. 27.

Teofil Lenartowicz, Poezje.

Luźne karty. Autograf. Czystopis niekiedy z niewielkimi poprawkami. Zawartość: Czajka, k. 1—2, Dwie zorze, k. 9 v., Góral, k. 3, Jasiowi Lenartowiczowi, k. 27, Komu?, k. 5, Mat królową. Wyjątek z pieśni o Janie Trzecim, k. 6—8, Moja srebrna złota, k. 9, Na uroczystość Columba w Genui, k. 10—12, Nad grobem E. Wasilewskiego, k. 13—14, O koniku żołnierskim, k. 15—16, Piferaro, k. 17, Psie Pole, k. 18, Słódko o Piotrze Duńczyku, k. 19—20, Trudno ze starym, k. 4 v., Wyżej i niżej. Noc przed bursą w Paryżu. Ustęp z komedii, k. 21—23, Z 13 grudnia na 14, k. 26, Zza morza, k. 4 r., Za kwiaty z ojczyzny, k. 24—25.

Druk: Czajka — L., Poezje 1895, t. 2, s. 67—69; L., Poezje 1968, s. 925—926; Dwie zorze — „Biblioteka Warszawska” 1856, t. 4; L., Poezje 1968, s. 275; Mat królową — „Tygodnik Ilustrowany” 1871, nr 195; Moja srebrna złota — „Niewiasta” 1860, nr 12; L., Poezje 1968, s. 378—379; Na uroczystość Columba w Genui — L., Poezje 1895, t. 1, s. 271—275; Nad grobem Ed. Wasilewskiego; L., Poezje 1895, t. 2, s. 150—152;

L., Poezje 1968, s. 811—812; O koniku — „Tygodnik Ilustrowany” 1872, nr 247; L., Poezje 1968, s. 560—563 (pt. Koń przyjaciół); Piferaro — L., Wybór, t. 4, s. 227—229; L., Poezje 1968, s. 615—616; Psie Pole — L., Ze starych zbroic, s. 63—66; L., Wybór, t. 3, s. 59—61; L., Poezje 1968, s. 675—677; Słówko o Piotrze Duńczyku — L., Ze starych zbroic, s. 56—62; L., Poezje 1895, t. 1, s. 85—92; L., Poezje 1968, s. 670—674; Za kwiaty z ojczyzny — „Wieniec” 1880, nr 17; L., Poezje 1895, t. 2, s. 125—127; L., Poezje 1968, s. 823—824.

12 II Pol., około 1870, wym. 22×14 cm i mniej, k. 6.

Teofil Lenartowicz, Abecadło przypisane Konstantynowiczowi, nauczycielowi wiejskiemu w Galicji. — Słówko o Piotrze Duńczyku.

Składki luźne. Czystopis. Autograf. Abecadło, k. 1—2, Słówko o Piotrze Duńczyku, k. 3—6.

Druk: Abecadło — „Strzecha” 1871, z. 2; L., Wybór, t. 1, s. 225—232 (pt. Abecadło wiejskie. Wiersz do nauczyciela wiejskiego); L., Poezje 1968, s. 681—684 (pt. Abecadło wiejskie); Słówko o Piotrze Duńczyku zob. 11 II.

13 II Pol., 1861—1870, wym. 21×14 cm, k. 10.

Teofil Lenartowicz, Jako król Zygmunt odlewać kazał dzwon zamkowy. — Saltarella.

Pierwszy utwór odpisany ręką Zofii Lenartowiczowej z przypisami na końcu dodanymi własnoręcznie przez autora. Na k. 8 v, list Lenartowicza do Jana Nepomucena Leszczyńskiego, nie datowany. Drugi utwór na k. 9—10 odpisany przez Lenartowiczową z poprawkami autora.

Druk: Jako król Zygmunt — „Strzecha” 1869, z. 4 (pt. Dzwon Zygmunów); Poezje. Warszawa 1968, s. 659—667; Saltarella — L., Wybór poezji, t. 4, s. 157—160; L., Poezje, Warszawa 1968, s. 622—625.

14 III Pol., 1887, wym. 31×20 cm, k. 23.

Teofil Lenartowicz, O królu Popielu i o myszach. Mazowiecka fantazyja wierszami ułożona.

Luźne składki. Autograf. Na końcu tekstu data: Pracchia — 20 VIII 1887. W tekście przekreślenia i dopiski. Na k. 24 v: Odpowiedź na przesłane wiersze do Marysi, inc. „Śpiewaj, śpiewaj dziewczeczko, żeby wioska cała”.

Druk: L., Poezje 1895, t. 1, s. XI—XII, 1—53; L., O królu (wyd. osobne). Nb. w druku brak odpowiedzi.

15 III Pol., przed 1893, wym. 31×21 cm i mniej, k. 31.

Teofil Lenartowicz. Poezje.

Karty luźne różnego gatunku papieru i wielkości. K. 1—26: autograf, k. 27—28: odpis z poprawkami autora. Zawartość: wiersz. inc. „Bieda, nędza, miły Boże, a wesołość taka”, k. 18, fragment początkowy wiersza Ewa, inc. „Z błędnych widzeń czarownego koła”, k. 2 v, Indulgencja, k. 1 v, Morowy, k. 4, Myśli, k. 24, Na wierzbę, k. 5—6, Na wigilię, k. 3, O królu Popielu, inc. „Wojewoda zbiera swoje, może i co zbierze”, k. 7—15, Ostatnie słowo, k. 26, fragment wiersza, inc. „Pamięć tylko i słówko tęsknoty”, k. 2 r., Pieśń gminna, k. 2 v., Powołanie, k. 24 v. — 25 r., Przypomnij, k. 2, Trzy kamienie, k. 27—29, Wdowa, k. 4 v., Weronia, k. 30—31, Widzieć ją raz jeszcze, k. 23, wiersz, inc. „Widzieć Neapol i umierać potem”, k. 22, Znękaney, k. 25.

Na autografie Myśli, Pieśni gminnej, Powołania, Snu, Znękanego są liczne poprawki. Na początku Werony przepisany ręką L. wiersz K. N. o r. w. i. d. a. Nad grobem Julii Capuletti w Weronie (bez tytułu).

Druk: Ewa — L., Poezje 1895, t. 2, s. 111; Indulgencja — „Dziennik Poznański” 1893, nr 77; L., Poezje 1895, t. 2, s. 105—106; Morowy — L., Poezje 1895, t. 2, s. 80—81;

L., Poezje 1968, s. 922; Na wierzbę — „Kłosa” 1887, nr 1140; „Dziennik Poznański” 1893, nr 77; L., Poezje 1968, s. 889—891; Na wigilię — Dla Stryja, s. 33; L., Poezje 1895, t. 2, s. 134—135; L., Poezje 1968, s. 881—882; „Kraj” 1886, nr 26; O królu Popielu zob. 14; Ostatnie słowo — „Kraj” 1893, nr 20; L., Poezje 1895, t. 2, s. 170; L., Poezje 1968, s. 928; Przypomnij — L., Poezje 1895, t. 2, s. 123—124; Sen — L., Poezje 1895, t. 1, s. 103; Trzy kamienie — L., Poezje 1895, t. 2, s. 114—116; Wdowa — L., Poezje 1968, s. 924; L., Poezje 1895, t. 2, s. 81; Werona — L., Rytm, s. 94—97 (redakcja dłuższa od rękopiśmiennej); L., Poezje 1895, t. 1, s. 258—262; L., Poezje 1968, s. 831—834; Widzieć ją raz jeszcze; L., Poezje 1895, t. 1, s. 840; Widzieć Neapol — L., Poezje 1895, t. 1, s. 267—268 (pt. Widzieć Neapol); L., Poezje 1968, s. 519—520. W autografie wiersza inc. „Widzieć Neapol” przekreślono tytuł *Vederi Napoli e poi morire*. Wiersz pt. *Veder Napoli e poi mori*, drukowany w „Kłosach” 1865, nr 22 jest zupełnie inny od wiersza *Widzieć Neapol*.

16 III Pol., 1884—1893, wym. 31×21 cm i mniej, k. 12.

Teofil Lenartowicz, Poezje.

Luźne karty. Autograf pisany fioletowym atramentem. Większość wierszy z poprawkami. Zawartość: końcowy fragment wiersza *A Pamiętasz*, inc. „I ta uczył za kęs chleba”, k. 9 r., *Ewa*, k. 8, *Fra Beato Angelico*, k. 1—7, *Maciek*, k. 9, wiersz, inc. „Nie płacz hrabino nad zgonem Kakadu”, k. 10 r., Początek wiersza, inc. „O nieśmiertelni, wy na Partenonie”, k. 10 v., karta tyt. i ostatnia tekstu *O Satyrze* albo leśnym mężu *Jana Kochanowskiego* o powiorniku, opowiadanie *Mazowieckiego Lirnika*, k. 11—12, list L. do Stanisława Leszczyńskiego z Florencji — 11 VIII 1884, k. 12 v.

Druk: *A pamiętasz* — L., Poezje 1895, t. 2, s. 60—66; L., Poezje 1968, s. 917—921; *Ewa* — zob. 15; *Fra Beato Angelico* — L., Poezje 1895, t. 1, s. 213—227 (nieduże zmiany redakcyjne w stosunku do autografu); *Maciek* — L., *Polska ziemia*, cz. 2, s. 47—50 (pt. *Mazur*); „Kłosa” 1887, nr 1147 (pt. *Maciek*); L., Poezje 1968, s. 128—130 (pt. *Mazur II*); *O Satyrze* — „Tygodnik Ilustrowany” 1884, nr 86—87; L., Poezje 1895, t. 1, s. 105—121; L., Poezje 1968, s. 867—876.

17 IV Pol., 1852—1893, wym. 34×21,5 cm i mniej, k. 51.

Teofil Lenartowicz, Poezje.

Luźne karty. Odpisy, m. in. przez *Jana Nepomucena Leszczyńskiego* i *Aniełę Leszczyńską*. Zawartość: wiersz inc. „Ach, jak mi ciężko, drogi mój”, k. 11—13, *Chata pod śniegiem*, fragment wyjęty z *Poezji* wyd. w Poznaniu 1863, k. 1—7, *Czar ziele*, k. 10, wiersz, do *Kazimierza Władysława Wójcickiego*, inc. „Czy ja też twoje, Kaziu kochany, powitam ściany”, k. 8; Jako król *Zygmunt* odlewać kazał dzwon zamkowy i jako to uczynił, k. 47—51, *Jasiowi Lenartowiczowi* zmarłemu w *Antygnano* 25 lipca 1864 (dwie kopie), k. 9, *Marko królewic*, k. 25—33, *Najświętsza Maria Panna Studzienna*, k. 39—44, *Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus*, k. 33—37, wiersz, inc. „O dobra pani, już tylko dla ciebie”, k. 17—18, *Pani Bakalowiczowej* i *pani Modrzejewskiej* za *Jagodę* i *Wiochnę*, k. 19—22, *Piferaro* (kobziarz rzymski), k. 23—24, *Przygrywka*, k. 45, *Saltarella*, k. 15—16.

Na początku wiersza „Ach, jak mi ciężko” dopisek: „Pod kroniką florencką. Udzielony nam w tej chwili przy zakończeniu niniejszej *Kroniki* piękny wiersz *T. Lenartowicza*, napisany do *Kornelego Ujejskiego* do *Rzymu*, gdzie się obecnie znajduje, dla czytelników zamieszczamy”. Wiersz inc. „O, pani dobra, już tylko do ciebie” z datą: *Florencja* — 8 V 1872. *Czar ziele* z notatką: „Nr 5 z 5 stycznia 1883 z *Kuriera Warszawskiego*”.

Druk: „Ach, jak mi ciężko” — „*Biblioteka Warszawska*” 1871, t. 2 (pt. *Do Kornelego Ujejskiego*); L., *Wybór*, t. 3, s. 279—284 (pt. *Kornelowi w Rzymie*); *Czar ziele* — „*Kurier Warszawski*” 1883, nr 5; Jako król *Zygmunt* — zob. 13 II; *Jasiowi Lenartowiczowi*

wiczowi — Biegeleisen; Żona, s. 25; Marko królewic — zob. 7; Najświętsza Maria — „Szkółka dla Dzieci” 1852, z. 7 (pt. Cudowna Maria Panna Studzienniecka); wyd. osobne: Warszawa 1857; Piferaro — zob. 11.II; Przygrywka — zob. 14.III; Saltarella — zob. 13.II.

18 III Pol., przed 1893, wym. 32×31 cm i mniej, k. 34.

Teofil Lenartowicz, Poezje.

Luźne karty i składki. Odpisy różnymi rękoma. Zawartość: Błogosławieństwo na widok freski (!) Giotta, k. 17—18, Czajka, k. 12, Indulgencja, k. 13, Jasiowi Lenartowiczowi, zmarłemu w Antygnano 25 lipca 1864 r., nieszczęśliwi rodzice ten kamień położyli, k. 1, Na wigilię, k. 14, Opowiadanie prządki Jagusi, czyli Jagody. 1. O Baśce, co miała płową krowę, 2. O Jagodzie, co chciała zostać jaskółką, k. 3—5, Pustota, k. 15—16 (karty 16 jest tylko cz. górna), Rafael, k. 21—34, Teatr Szekspira, wiersz ofiarowany pani Helenie Modrzejewskiej, k. 8—11, Trzy kamienie, k. 19—20 (karty 20 zachowała się tylko część górna), Wiersz napisany przez Teofila Lenartowicza 20 sierpnia 1875 r. w Tenczynku, inc. „Otóż ja pod tą lipą rozłożystą”, k. 7.

Druk: Błogosławieństwo — zob. 9.II; Czajka — zob. 11.II; Indulgencja — zob. 15.III; Jasiowi Lenartowiczowi — zob. 17 IV; Na wigilię — zob. 15.III; Opowiadanie prządki Jagusi — zob. 8.II; Pustota — zob. 9.II; Rafael — L., Poezje 1895, t. 1, s. 183—212; Teatr Szekspira — L., Poezje 1968, s. 911—914 (pt. Pani Helenie Modrzejewskiej); Trzy kamienie — zob. 15.III.

19 II Pol., 1867—1871, wym. 21×13 cm, k. 118.

Teofil Lenartowicz, Korespondencja literacka.

Karty luźne. Dwie pierwsze karty złożone na pół, wym. 26×21 cm. K. 13—26, 92—118: autograf, k. 1—12, 27—91: odpis przez Zofię Lenartowiczową. Jest to korespondencja literacka przesyłana z Florencji do Warszawy dla „Tygodnika Ilustrowanego” i „Biblioteki Warszawskiej”. Na k. 18 tyt.: „Korespondencja do Tyg. Ilustr. List 1-y do A ... F ...” Na k. 113 v. list L., do Jana Nepomucena Leszczyńskiego z 8 V 1871 r. Druk: „Biblioteka Warszawska” 1871, t. 2, s. 81—88 (w rękopisie k. 92—96 z datą: Florencja — 8 I 1871).

20 II Pol., po 1867, wym. 21×17 cm, k. 20.

Teofil Lenartowicz, Korespondencja literacka.

Zeszyt. Odpis. Korespondencja dla „Tygodnika Ilustrowanego”. Tyt. nagłówkowy: List pierwszy do A... F... (por. 19.II). Prawdopodobnie nie była drukowana.

21 II Pol., po 1862, wym. 20,5×16 cm, k. 132.

Żywot św-go Jana Chrzyciela ze zbioru starych pisarzy włoskich wyjęty, a ku zbudowaniu braci swojej na język polski z niektórymi odmianami bez naruszenia głównego wątku rzeczy wytłumaczony przez T[eofila] L[enartowicza].

Zeszyt. Odpis z wydania z 1862 r.

22 II Pol., 1861—1887, wym. 21,5×14 cm i mniej, k. 357, listów 165.

nego wątku rzeczy wytłumaczony przez T[eofila] L[enartowicza].

Zeszyt. Odpis z wydania z 1862 r.

1861: Florencja — 12 V (1), k. 1—4.

po 1861: Florencja — (1), k. 5.

1868: Florencja — 25 XII (1), k. 6—7.

1869: Florencja — 14 II (1), k. 8—9.

1870: Florencja — 13 V, 13 VII, Miłosław — 29 VII, Florencja — 30 VII, 27 IX, 10 XI, 24 XI, 10 XII (10), k. 10—35.

1871: Florencja — 2 II, 7 III, 12 III, 20 III, 7 IV, 16 V z kopertą, 4 VI, 8 VI, Recaro — 7 VII, Florencja — 11 VII, Wenecja — 30 VI, Padwa — 29 VIII,

- po 29 VIII, przed 28 IX, Florencja — 28 IX, 19 X (do Anieli Leszczyńskiej), 19 X (do Jana Nepomucena Leszczyńskiego, 2 XII, 6 XII (19), k. 36—79.
- 1872: Florencja — 17 II, 13 III z kopertą, 19 III, 11 IV, 29 IV, 19 V, Viareggio — 30 V, 2 VI z kopertą, sobota — 9 VI (powinno być: 8 VI) z kopertą, Florencja — 18 VI, 22 VII, 27 VII, 15 IX, 5 X, 12 X, 2 XI z kopertą, 10 XII z kopertą, 26 XII (19), k. 80—128.
- 1873: Florencja — 28 I, 13 II, 19 II, 3 III, 30 III, 6 IV, 7 IV, 10 IV, 16 IV, 24 IV, 10 V, 15 V, 29 V, 7 VII, 11 VII, 22 VII, 27 VII, 29 VII, 31 VII, 16 VIII, 21 VIII, przed 26 VIII, 26 VIII, 12 IX, 29 IX, 2 X, 17 X, 4 XII, 15 XII, 27 XII (31), k. 129—191.
- 1874: Florencja — 13 I, 16 II, 28 II, 27 III, 28 III, 7 IV, 10 IV, 20 V, 4 VII, 30 VIII, 15 IX, 10 X, 16 X (13), k. 192—217.
- 1875: Florencja — 23 I, 22 II, 12 III, 19 IV, Wenecja — 24 VI, Kraków — 23 VII, 18 VIII, 5 IX, 7 IX, 19 IX, po 27 IX, Wiedeń — przed 31 X z kopertą, 4 XI, Padwa — 21 XI, Florencja — 7 XII, 27 XII (17), k. 218—253.
- 1876: Florencja — 21 I, 6 II, 20 IV z kopertą, 1 V, San Giuliano — 2 VIII, Florencja — 12 VIII, 19 IX, 12 X, 22 XII, 29 XII (10), k. 254—275.
- 1877: Florencja — 12 I, 5 II, 7 II, 16 III, 24 III, 4 VI, San Terenzo — 22 VI, 18 VII, 19 VII, Florencja — 24 IX, 22 XII, 29 XII (12), k. 276—298.
- 1878: Florencja — 6 II, 19 II, 8 VI, 14 XII (4), k. 299—310.
- 1879: Florencja — 31 III, 12 V, 17 X, 26 X, 27 XII (5), k. 311—320.
- 1880: Florencja — 24 II, 29 III, 12 IX (3), k. 321—326.
- 1882: Florencja — 27 VII (1), k. 327—328.
- 1884: Florencja — 3 III, 9 IX z kopertą, Sałci — 2 VI, Florencja — 19 XI, 7 XII (5), k. 329—339.
- 1885: Florencja — 16 I, 19 III, 4 IV, 7 X, po 7 X (5), k. 340—349.
- 1886: Florencja — 2 I, 9 V, 5 VII (3), k. 350—355.
- 1887: Florencja — 28 VI (1), k. 356—357.

List po 7 IV 1871 datowano na podstawie wzmianki o druku wiersza Kornelowi w Rzymie (por. L., Poezje 1968, s. 1047), list z 16 V 1871 — na podstawie pieczętki na kopercie, list z 8 VI 1871 — na podstawie wzmianki o liście A. Cieszkowskiego do Kronenberga, listy z 31 X 1875, 20 IV 1876 i 9 IX 1884 — na podstawie pieczętek na kopertach.

Listy innych: Zofii Lenartowiczowej przy pierwszym liście L. bez początku i przy liście z 12 V 1861, Franciszki Mielżyńskiej do Tekli Zmorskiej z 29 VII 1870, Kamili Korwin Kochanowskiej przy liście L. z 23 VII 1875, Adama Słotwińskiego przy liście z 7 IX 1875. Ostatni list do Anieli Leszczyńskiej pochodzi z 12 X 1872.

Utwory L. w listach: 30 VIII 1870 — inc. „Jam pierwsze mówił słowo, ona wtóre”, 7 III 1871 — inc. „Ach, jak mi ciężko, drogi mój” (Kornelowi w Rzymie), Abecadło, Czego nam potrzeba, 7 IV 1871 — Psie Pole — 7 VII 1871 — Zmarłej, 8 VI 1878 — inc. „W epoce fałszu ciężarem jest życie”.

Dopiski Jana Nepomucena Leszczyńskiego na listach: 16 III, 22 VI, 18 VII, 19 VII, 22 XII 1877, 14 XII 1878 (dolepiona recenzja z „Gazety Narodowej”), 12 V, 17 X, 27 XII 1879.

Druk: Biegeleisen, Lirnik (fragmenty listów); Biegeleisen, Żona (fragmenty listów). Wymienia Nowy Korbut, t. 8, s. 265, poz. 23.

23 II Pol., 1870—1893, wym. 22,5×21 cm i mniej, k. 218, listów 109.

Teofil Lenartowicz, Listy do Felicji, Adama i Stanisława Leszczyńskich.

Luźne kartki i składki. Autografy z wyjątkiem listu z 24 VII 1892, stanowiącego odpis ręką Stanisława Leszczyńskiego.

Felicja Leszczyńska: Florencja — bez daty, 28 XII 1870, 28 I 1873, 19 XI 1873, 29 III 1875, 30 I 1876 (6), k. 1—12.

Adam Leszczyński: Florencja — 19 X 1871, 23 XII 1872, 11 IX 1880, 19 V 1887 (4), k. 13—19.

Stanisław Leszczyński: jeden bilecik i cztery listy nie datowane 1877: Florencja — 25 I.

1883: Florencja — 23 IX, 18 XI, 23 XI.

1884: Florencja — 24 V, 29 VIII, przed 12 X, 12 X.

1885: Florencja — 7 I, 3 VIII, po 3 VIII, 31 X.

1886: Florencja — 20 III, 29 III, 7 IV, 11 IV, 1 VI, 3 VI, 28 VI, po 5 VII, 21 VII, 29 VII, 5 IX, 16 IX, przed 6 XII.

1887: Florencja — 19 I, Paryż — 31 I, Florencja — 25 II, po 14 IV, 9 V, po 9 V, 1 VI, 22 VII, Pracchia — 7 VIII, Florencja — 15 XI, 31 XII.

1888: Florencja — 16 II, 13 III, 10 IV, 20 IV, 3 V, 29 VI, 25 VII, 21 IX, 26 XII.

1889: Florencja — 2 V, 3 VII, 21 X, 23 X, 10 XI, 12 XI, 18 XI, 23 XI, 11 XII.

1890: Florencja — 9 I, 19 III, 12 VI, 30 VI, 17 VIII, 25 IX, 10 X, 26 X, 27 XII, około 26 XII.

1891: Florencja — 26 III, 6 IV, po 6 IV, 21 IV, 29 IV, 17 VI, 10 VII, 10 X, 28 X, 10 XI, 17 XII.

1892: Florencja — 9 III, 18 III, 24 III, 2 V, 15 V, 12 VI, 24 VI, 5 VII, 24 VII, 26 VII, 28 VII, przed 16 VIII, 16 VIII, 22 VIII, po 22 VIII, 1 IX, 17 IX, 18 IX, 22 XII.

1893: Florencja — przed 3 II (99), k. 20—218.

List do Stanisława Leszczyńskiego z 9 V 1887 datowano na podstawie listu do Adama Leszczyńskiego tejże daty. Przy listach: z 31 I 1887 jest list Kazimierza Szwykowski do J. I. Kraszewskiego, z 1 VI 1887 — projekt nagrobka dla J. N. Leszczyńskiego wym. 41 × 22 cm, k. 104: wycinek z nie ustalonej gazety z informacją Józefa Lenartowicza o spadku Lenartowiczów. K. 218: fotografia ostatniego listu L. Przy liście z 5 VII 1892: wiersz do albumu ku czci Kolumba.

24 II Pol., 1861—1890, wym. 21,5 × 14 cm i mniej, k. 441, listów 201.

Teofil Lenartowicz, Listy do Tekli Zmorskiej.

1861: Florencja — 11 IX, 15 X, 29 X z kopertą (3), k. 1—8.

1862: Florencja — 22 III, 15 VI, 11 VII, 3 VIII, 12 XII (5), k. 9—18.

1863: Florencja — 29 I, (1), k. 19—20.

1864: Florencja — 19 I, Casciana — 2 IX (2), k. 21—24.

1865: Florencja — 5 II, 14 VI (2), k. 25—28.

1866: Florencja — 27 I, 18 II (2), k. 29—32.

1867: Florencja — 8 V, San Terenzo — 29 V, 17 VI, 21 VII (4), k. 33—43.

1868: Florencja — 4 I, 24 III, 11 V z kopertą, 18 XII (4), k. 44—52.

1869: Florencja — 8 I, Luca — 25 VI (2), k. 53—56.

1870: Florencja — 18 I, 23 III, 13 IV, 5 VI, 16 VII, 6 VIII, 29 VIII, 2 X, 19 X, 22 XI (11), k. 57—79.

1871: Florencja — 20 I, 14 III, 25 III, 23 IV, po 3 VII, przed 13 IX, 3 X, 6 XI, 28 XII (8), k. 80—95.

1872: Florencja — 7 I, 22 I, 5 II, 16 II, 26 II, 18 IV, 5 V, 21 V, Viareggio koło Pizy — 5 VI, Florencja — 13 VI, 26 VI, 13 VII, 9 IX, 9 X, 27 X, 11 XI, 20 XII (17), k. 96—137.

- 1873: Florencja — 8 I, 27 I, 9 II, 6 IV, 18 IV, 7 VI, 4 VII, 24 VIII, 6 X, 21 XI, 13 XII, 19 XII, 27 XII (13), k. 138—164.
- 1874: Florencja — 3 II, 4 II, 26 II, 27 II, 26 III, 29 III, 18 IV, 11 V, 31 V, Bologna — 10 VI, Florencja — 16 VI, 1 VII, 24 VII, 22 VIII, 31 VIII, 12 IX, 13 IX, 10 X, 2 XII, 18 XII (20), k. 165—206.
- 1875: Florencja — 9 I, 10 I, 5 II, 10 III, 7 IV, 18 IV z kopertą, 3 V, 22 V, 10 VI, Kraków — lipiec, 11 VII z kopertą, 19 VIII z kopertą, 3 IX, 19 X, przed początkiem października, Florencja — 25 XI z kopertą, 30 XI z kopertą, 7 XII, 15 XII (19), k. 207—252.
- 1876: Florencja — 2 I, 16 I, po 16 I, 7 II, 24 III, po 24 III (pierwszy), po 24 III (drugi), 9 V, 5 VII, 24 VII, 3 VIII, 13 VIII, 21 IX, 10 X, 19 X, 29 X, 17 XI, San Giuliano presso Pisa — 19 XI, 13 XII (19), k. 253—290.
- 1877: Florencja — 25 I, 25 II z kopertą, 7 IV, 24 IV, 14 IV, po 14 V z kopertą. San Terenzo — 22 VI, 11 VII, 23 VII z kopertą, Florencja — około 9 VIII, 9 VIII, 18 VIII, 4 IX, 27 X, 7 XII, 28 XII z kopertą (16), k. 291—328.
- 1878: Florencja — przed 12 I, 12 I, 3 II, po 3 II, 26 II z kopertą, 19 III, 11 IV, 9 V, 22 VI, San Marcello — 25 VII, 4 VIII (11), k. 329—350.
- 1879: Florencja — 1 II, po 1 II, 3 III, 16 V, 24 V, 3 VI, 22 VI, San Marcello — 12 IX, San Giuliano — 29 IX (9), k. 351—371.
- 1880: Florencja — 4 II, 23 II, 16 IV, 11 V, 26 V, 13 VII, 23 VII (7), k. 372—375.
- 1881: Florencja — 4 II, 26 III, Pelegrino — 5 VIII (3), k. 386—391.
- 1882: Florencja — przed 12 I, 12 I, 14 V, 27 VIII, 8 XI (5), k. 392—401.
- 1883: Florencja — 7 I, 20 II, 28 II, 25 V, 1 VI, 12 XII (6), k. 402—416.
- 1884: Florencja — 7 III z kopertą, 13 V, 1 IX, 19 IX, (4), k. 417—425.
- 1885: Florencja — 29 I (1), k. 426—427.
- 1887: Florencja — 24 I, 12 II, 19 V (3), k. 428—433.
- 1888: Florencja — 5 III, 20 III (2), k. 434—436.
- 1890: Florencja — 17 II (1), k. 437—438.

Warszawa — 16 IV 1894 (Tekla Zmorska do Stanisława Leszczyńskiego w sprawie listów L.), k. 439—440; Warszawa — 23 X 1896. (notatka Stanisława Leszczyńskiego o listach L. do Zmorskiej), k. 441. Datowano: na podstawie pieczętki na kopercie — 11 V 1868, 3 V, 25 XI, 30 XI 1875, na podstawie wzmianki w poprzednim liście o śmierci Aleksandra Kurtza — po 24 II 1876, na podstawie pieczętki na kopercie — 25 II 1877, po 14 V 1877, 23 VII 1877, 26 II 1878, 7 II 1884. Utwory L. w listach: 12 IX 1874 — Z poematu Wawel ustęp do Romana Zmorskiego, 9 I 1875 — fragment z Wandy, 10 I 1875 — Ustępik z Wandziuchny, 5 II 1875 — inc. „Kędy zechcesz, tam zaświecisz”, 25 I 1877 — fragment z Jana III, 5 VIII 1881 — fragment z Weroni, 28 II 1883 — Wiersz Lenartowicza w albumie pani hr. H. Kuczkowskiej oraz Do Teofila Lenartowicza wiersz Aleksandra Fredry.

Dopiski w listach: Zofii Lenartowiczowej — 15 X 1861, Lipińskiego rzeźbiarza — 24 V 1879.

Brak końca listu z 5 II 1865.

Druk: Biegeleisen, Lirnik (cytuje fragmenty listów), Biegeleisen, Żona (cytuje fragmenty listów). Wzmianka: Nowy Korbut, t. 8, s. 265, poz. 23.

25 II Pol., franc., wł., 1870—1871, wym. 23×17,5 cm i mniej, k. 139, listów 34.

Korespondencja związana ze śmiercią Zofii Lenartowiczowej.

Zeszyt. Zawartość: Kazimierz Brzeziński do Jana Nepomucena Leszczyńskiego, Warszawa — 12 VII 1870 (1), k. 24—25, August Cieszkowski do L., Wenecja — 12 VII 1870 (1), k. 86—87, Maria Gorecka z Mickiewiczów do Anieli Leszczyńskiej, Łyntupy — 24 VII 1870, Dusieniaty — 25 VIII 1870 (2), k. 53—54, 102—

103, Józefa Grabowska do Anieli Leszczyńskiej, Poznań — 28 VII 1870 i 12 IX 1870 (2), k. 66, 68, 111, 114, Józefa Grabowska do Jana Nepomucena Leszczyńskiego, Poznań — 9 VII 1870 (1), k. 18—20, Floré Graziani do G. Roźnieckiego, Florencja — 24 VII 1870 (1), k. 56—57, A. Grzywińska do Anieli Leszczyńskiej, Miłosław — 9 VII 1870 (1), k. 15—16, do Jana Nepomucena Leszczyńskiego, Miłosław — 16 VII 1870 (1), k. 37—38, Ludwik Jenike do Jana Nepomucena Leszczyńskiego, Warszawa — 25 II 1871 (1), k. 138—139, ks. Kohler, mowa na pogrzebie Zofii Lenartowiczowej, k. 121, Zofia Lenartowiczowa do Anieli Leszczyńskiej, Florencja — 1 V 1870, Poznań — 10 VI 1870 (2), k. 1—4, 6—7, do Józefy Grabowskiej, Miłosław — 25 VI 1870 (1), k. 49—50, L. do Marii Goreckiej z Mickiewiczów, Florencja — 11 VIII 1870 (1), k. 78—79, do Jana Nepomucena i Anieli Leszczyńskich, Florencja — 25 VII, 9 VIII, 14 VIII 1870, 27 VIII (4), k. 59—60, 84—85, 96—100, 105—106, do Anieli Leszczyńskiej, Selvy — 30 VII 1870, Florencja — 9 VIII, 16 IX, 13 X 1870 (4), k. 71—72, 91—92, 117—118, 124, 126. L. do Jana Nepomucena Leszczyńskiego, Florencja — 13 VIII 1870, po 13 IX 1870, przed 11 II 1871, 11 II 1871 (4), k. 90, 93, 119—120, 131—132, 135—136, do Mielżyńskich, Florencja — 6 VII 1870 (1), k. 39—40, do Antoniego Szabrańskiego, Florencja — 13 VIII 1870 (1), k. 80—81, Aniela Leszczyńska do Józefy Grabowskiej, Warszawa — 15 VII 1870 (1), k. 26—28, do L., Warszawa — 21 VII 1870 (1), k. 43—44, do Franciszki Mielżyńskiej, Warszawa — 10 VIII 1870 (1), k. 76—77, Jan Nepomucen Leszczyński do A. Grzywińskiej, Warszawa — 11 VII 1870 (1), k. 15—16, do L., Warszawa — 17 VII 1870 (1) k. 29—31, do Franciszki Mielżyńskiej, Warszawa — 11 VII 1870 ((1), k. 13—14, Stanisław Leszczyński do Jana Nepomucena Leszczyńskiego, Florencja — 17 I 1871 (1), k. 131—132, Aleksander Michaux do Jana Nepomucena Leszczyńskiego, Warszawa — 11 VIII 1870 (1), k. 26—28, Franciszka Mielżyńska do Anieli Leszczyńskiej, Miłosław — 13 IX 1870 (1), k. 112—113, Seweryn Mielżyński do Jana Nepomucena Leszczyńskiego, Miłosław — 9 VII 1870 (1), k. 33—34, Elise Peruzzi do L., nie zanotowano miejsca, 18 VII 1870 (1), k. 107, Antoni Szabrański do L., Warszawa — 6 VII 1870 (1), k. 73—74, Józef Bohdan Zaleski do L., Paryż — 18 VII 1870, k. 108.

Do listu L. z 14 VIII 1870, pisanego do Anieli i Jana Nepomucena Leszczyńskich, dołączone odpisy listów Zofii Lenartowiczowej. List L. do Jana Nepomucena pisany przed 11 II 1871 jest bez początku i końca. Na k. 40 v. dopisek nieznaną ręką, wyjaśniający, dlaczego L. nie otrzymywał listów z Miłosławia. K. 73—74: kopia bileciku Antoniego Szabrańskiego. K. 121: odpis mowy ks. Kohlera. K. 125: sonet włoski z 1860 r. na cześć Zofii Szymanowskiej, późniejszej Lenartowiczowej.

26 IV Pol., 1868—1891, wym. 35×22 cm i mniej, k. 41, listów 18.

Teofil Lenartowicz, Listy do różnych osób.

Luźne karty. K. 1—5, 11—12, 15—28: autograf, k. 7—10, 13—14, 29—41: odpis.

L. do: nieznanego adresaci; Florencja — 25 IV 1877, 5 IX 1885, 9 IX 1885 (3), k. 1—6, Jakub..., Florencja — po VII 1870 (1), k. 7—10, pani w Warszawie, Florencja — 4 IV 1872 (1), k. 11—12. Jan Królikowski, Florencja — 4 II 1884 (1), k. 13—14, Aleksander Krywult, Florencja, 1881 (1), k. 15—16, Zofia Lenartowiczowa, Florencja — przed 8 VII 1870 (1), k. 17—18, Aleksander Michaux, Florencja — około IX 1871 (1), k. 21—22, Mieczysław Pawlikowski, Florencja, w okresie 1874—1876 (1), k. 23—24, Karol Witte, Florencja — 30 X 1876, 26 III 1877 (2), k. 25—28, Antoni Zaleski, Florencja — 23 XII 1868 (1), k. 29—32, Ela (Izabela Zbiegniewska), Florencja — 23 XII 1883 (1), k. 33, Władysław Zeitwid-Talwoszewicz, Florencja — 23 XI 1891 (1), k. 34—35, wypisy z listów L. potrzebne do życiorysu Zofii Lenartowiczowej, k. 36—38, Stanisław Leszczyński, Florencja — 13 IX 1888 (1), k. 39—41.

W liście L. do nieznanego adresata wycięto podpis.

27 III Pol., franc., niem., 1839—1870, wym. 27×22 cm i mniej, k. 87, listów 44.

Zofia z Szymanowskich Lenartowiczowa, Listy do Anieli z Szymanowskich Leszczyńskiej, Adama Leszczyńskiego, Józefa i Romana Młodzianowskich, Leona Szymanowskiego.

Aniela Leszczyńska: Drezno — dwa listy nie datowane, 7 XII, 15 XII, 20 XII 1848, 21 I, 6 II, 4 III, 11 III, 18 III, 2 IV, 25 IV, 15 V (dwa listy), 21 V, 22V, 25 VI, 6 VIII 1849 (18), k. 1—36.

Adam Leszczyński: Florencja — 24 XII 1863, 24 XII 1866 (2), k. 37—40.

Józef Młodzianowski: Drezno — 1 X 1849 (1), k. 41—42.

Roman Młodzianowski: Villanov — 9 VIII 1839, Szewce — 24 VII, 17 VIII, 2 IX, 21 IX, Wrocław — 5 XII 1848, Drezno — 21 I 1849, Lipsk — 7 II 1849, Drezno — 14 V, 3 VI, 8 VII, 6 VIII, 30 VIII, 21 IX, 7 X, 30 X, 11 XI 1849, 23 III 1850, Rzym — 16 IV 1852 (20), k. 43—82.

Leon Szymanowski: Drezno — 21 I, 15 V 1849 (2), k. 83—86.

Nieznan, prawdopodobnie Leszczyński: Florencja — przed VII 1870 (1), k. 87.

W drugim nie datowanym liście do Anieli Leszczyńskiej dopisek Teresy po niemiecku. W liście drugim z 15 V 1849 dopisek Zofii Lenartowiczowej do listu Teresy. W liście do Leszczyńskiej z 22 V 1849 dopisek Leona Szymanowskiego. Przy listach do Romana Młodzianowskiego dopiski: Anieli Leszczyńskiej, 24 VII, 17 VIII i 21 IX 1848, Leona Szymanowskiego, 21 IX 1848. List do Wójcickiego bez początku.

28 IV Pol., 1860—1890, wym. 34×21,5 cm i mniej, k. 33, listów 21.

Listy Anieli, Jadwigi, Adama, Jana Nepomucena i Stanisława Leszczyńskich do Teofila i Zofii Lenartowiczów.

Luźne karty. Autograf.

Aniela Leszczyńska do L.: Warszawa — 14 XII 1860, 9 I 1861 (2), k. 1—2, do Zofii Lenartowiczowej: Warszawa — 21 II 1861 (1), k. 3—4, Jadwiga Leszczyńska do L.: Wilno — 9 I 1891 (1), k. 5—6, Adam Leszczyński do L.: Wysokie Litewskie — 2 VIII 1875, Wilno — 9 I 1891 (2), k. 7—10, Jan Nepomucen Leszczyński do L.: Warszawa — 23 II 1861, 13 IX 1875, 21 XII 1879, do Zofii Lenartowiczowej: Warszawa — 11 VI 1870, 7 VII 1870 (5), k. 11—21; notatka do listu do L., k. 22, Stanisław Leszczyński do L.: Warszawa — 24 I, 14 II, 14 IV, przed 22 V, 22 V 1887 (dwa listy), 11 II 1888, 23 X 1890 (8), k. 23—33.

29 IV Pol., 1855—1889, wym. 36×22 cm i mniej, k. 29, listów 27.

Listy różnych osób do Teofila i Zofii Lenartowiczów.

Luźne karty, k. 1—4, 7—10, 13—17: autograf, k. 5—6, 11—12, 18—25: odpis.

Władysław Bełza, Lwów — 3 VIII 1875 (1), k. 1—2, Henryka Amalia Marianna Capelli, Paryż — 4 VI 1875 (1), k. 3—4. Fryderyk Chopin (w odpisie przekreślono imię adresata na „Teosiu” zamiast „Domusiu”, gdyż to jest list do Dominika Dziewanowskiego, Paryż — połowa stycznia 1833) (1), k. 5—6, Adam Kirkor, Wilno — 23 X 1859 (dwa listy), k. 7—10, Stanisław Moniuszko, Warszawa — 17 IV 1872 (1), k. 11—12, Antoni Edward Odyniec, Kraków — 3 VIII 1875 (1), k. 13, Władysław Tarnowski, Wróblewice — 26 VII 1878 (1), k. 14—15, Eustachy Tysszkiewicz, Wilno — 24 X 1859 (2), autograf, odpis, k. 16—19, Bohdan Zaleski, Paryż — 31 III 1860 (1), k. 20—21, Seweryna Duchńska, Paryż — 26 IV 1889, Deotyma (Jadwiga Łuszczewska), Florencja — 6 II 1863, Wincenty Pol, Kraków — 17 II 1856, Lucjan Siemieński, bez daty, Karol Brzozowski, bez daty, Adam Jerzy Czartoryski, bez daty, Kornel Ujejski, Rzym — 3 III 1871, Aleksander Fredro, Paryż — 27 II 1855, August Cieszkowski, Spa — 12 X 1875, Gustaw Zieliński, Torino — 18 X 1875, Józef Ignacy Kraszewski, Méran — 22 IX 1873, Bohdan Zaleski, Paryż — 30 IV 1868, 19 VIII 1887, Villepreux — 16 VIII 1883 (14),

k. 22—29. Drugi list A. Kirkora adresowany do Zofii Lenartowiczowej (k. 9—10). Przy odpisie listu do B. Zaleskiego z 31 II 1860 przepisano napis na grobie Jasia Lenartowicza przez L. oraz list Kornela Ujejskiego do L. wysłany z Zubrzy — 26 VII 1875.

Druk: list Fryderyka Chopina w jego *Korespondencji*, t. 1, list 110, s. 223; list Stanisława Moniuszki w jego *Listach*, s. 587; list J. I. Kraszewskiego (Kraszewski, L., *Korespondencja*, s. 257).

30 IV Pol., włos., ros., 1865—1908, wym. 42×31,5 cm i mniej, k. 56.

Materiały dotyczące Teofila Lenartowicza i jego żony.

Luźne karty. Autografy i odpisy.

L.: Upoważnienie Teofila Lenartowicza dla Jana Nepomucena Leszczyńskiego do zawarcia umowy z Gebethnerem w Warszawie, Florencja — 30 IX 1871, k. 1, pokwitowanie na rzeźbę Lenartowicza Gabriel R o z n i e c k i, 1868, k. 2, recenzja rzeźby Prorok Samuel w „Natione” — 20 IV 1869 (odpis Zofii Lenartowiczowej), k. 3—5. Najnowsze utwory rzeźbiarskie Teofila Lenartowicza, k. 6—9, spis utworów L., k. 10. telegramy L. i do L., k. 11—14, metryka L., odpis sporządzony w Warszawie — 27 X 1902, k. 15—16, akt zgonu, sporządzony we Florencji — 6 II 1893, k. 17—18, kwit depozytowy na portrety, rzeźby, fotografie, autografy L., wydany przez Muzeum Narodowe w Krakowie — 30 IX 1894, k. 19—20, notatki do życiorysu L. przez Jana Nepomucena Leszczyńskiego, Stanisława Leszczyńskiego i Stanisława K r z e m i ń s k i e g o, k. 21—30. Opis ostatniego dnia życia L. wedle słów jego służącej Giovanniny S a n t a n n i, k. 31, wiersze ku czci L. — 1. inc. „Widziałem dwa posągi na teatru scenie”, 2. Do T. L., inc. „O Lirniku, gdzieżeś Ty!”, k. 32—33. (Zofia Lenartowiczowa): O recenzji portretu Adama Mickiewicza, wykonanego przez Zofię Szymanowską, k. 34—35. Przyjęto w komis portret A. Mickiewicza, k. 36—37, lista prenumeratorów na portret, k. 38—39, paszport Zofii Lenartowiczowej z 17 X 1865, k. 40, rachunek dla Zofii Lenartowiczowej, k. 41—51, List A. Grzywińskiej do Anieli Leszczyńskiej o śmierci Lenartowiczowej, Miłostaw — 9 VII 1870 (oryginał i odpis), k. 53—56.

Artykuł *Najnowsze utwory rzeźbiarskie* pochodzi prawdopodobnie z 1871 r. Wiersz „Widziałam dwa posągi na teatru scenie”, w stylu C. Norwida.

31 IV Pol., ros., włos., 1882—1901, wym. 38×23 cm i mniej, k. 122 (w tym 68 listów).

Materiały związane ze śmiercią Teofila Lenartowicza.

Poszyt.

Korespondencja Stanisława Leszczyńskiego od następujących osób: Adam A s n y k, Kraków — 23 V 1893, 26 VI 1893 (2), k. 67—68, 76, Joanna B e l e j o w s k a, Warszawa — 12 II 1893 (1), k. 30—31, Tadeusz B ł o t n i c k i, Kraków — 23 IV 1893 (1), k. 57—58, Seweryn B ö h m, kraków — 11 IV, 14 IV 1893 (2), k. 42—50, Jadwiga B r e w c z y ń s k a, Warszawa — 24 III, 1893 (2), k. 36—47, 47—48, Antonina E s t k o w s k a, Poznań — 1 III 1893 (1), k. 38, I. H a l p e r n, Berlin — 5 III 1898 (1), k. 115, Władysław J a r o ń, Kraków — 3 II 1896 (1), k. 109—110, Jenike Ludwik, Warszawa — 29 X 1882, k. 3—4, Edmund K r z y m u s k i, Kraków — 11 XII 1895 (1), k. 105—106, Margherita L e n c i, Firenze — 21 IX 1893 (1), k. 89—90, G. L e v a n t i n i - P i e r o n i, Firenze — 16 V 1893 (1), k. 65—66, Leopold M é y e t, Warszawa — 30 VI 1901 (1), k. 2, Kazimierz M y s z k o w s k i, Galewice — 1 VII 1893 (1), k. 80, Józefat N o w i ń s k i, Warszawa — 18 III 1899 (1), k. 121, Z. P o z n a ń s k i, Lwów — 3 II 1896, 7 III 1898 (2), k. 107—108, 117, Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, Poznań — 2 VIII, 3 VIII 1895 (2), k. 98—99, Carlo Q u e r c i, Firenze — 23 V 1893 (1), k. 69. Giovannina S a n t a n n i, Firenze — 22 IV, 23 VI, 11 VII, 8 VIII, 20 X, 20 XI, 30 XI 1893 (7), k. 53—

64, 78—79, 86—88, 91, 96—97, Helena Sopotnicka, Kraków — 11 VI 1899 (1), k. 74, Straszewska, Florencja — 11 IV 1893 (fragment), k. 44, Towarzystwo Zacheły Sztuk Pięknych w Warszawie, Warszawa — kwiecień 1893 (1), k. 55—56, Jan Wańkowicz, Kraków — 13 IV 1893 (1), k. 45, Wiktor Wolski, Fiescole — 26 X 1896 (1), k. 104, Artur Wołyński, Florencja — 4 II 1893. Rzym — 11 II, 13 II, 15 II, 1893 (4), k. 25—29, 32—35, Dionizy Zaleski, Paryż — 19 VII 1893 (1), k. 84—85, Zygmunt Zawadzki, Kraków — 11 V 1893 (1), k. 73, Leon Mieczysław Zawiejski, Florencja — 13 V 1893 (1), k. 61—62, Stanisław Zdziarski, Lwów — 21 II 1898 (1), k. 115—116, Tekla Zmorska, Warszawa — 16 IV, 19 IV 1893, bez dnia i miesiąca 1893 — 22 X 1896 (4), k. 41, 52—54, 82—83, 101—102, nieznaną korespondent, Firenze — 24 V 1893 (1), k. 70—71. Stanisław Leszczyński do następujących osób: Adam Asnyk, Warszawa — 7 VI 1893 (1), k. 75. Seweryn Böhm, Warszawa — 13 IV 1893 (1), k. 43, Antonina Estkowska, Warszawa — 27 III 1893 (1), k. 39, Gaetano Galiano, Warszawa — 27 III 1893 (1), k. 40, I. Halpern, Warszawa — po 5 III 1898 (1), k. 116, Jabłonowska, Warszawa — 3 III, 4 III 1893 (2), k. 14—15, 20, G. Levantini-Pieroni, Warszawa — 5 V 1893 (1), k. 60 Józefat Nowiński, Warszawa — 19 III 1899 (1), k. 122, Z. Poznański, Warszawa — po 7 III 1898 (1), k. 119, Saturnin Józef Sikorski, Warszawa — 14 V 1901 (1), k. 1, G. Venturini, Warszawa — 5 V 1893 (1), k. 59, Wiktor Wolski, Warszawa — 22 X 1896 (1), k. 101—102, Tekla Zmorska, Warszawa — po 24 XI 1896 (1), k. 113.

Różne dokumenty: Bilety wizytowe adresowane do Stanisława Leszczyńskiego podczas jego pobytu we Florencji po śmierci L., k. 6—7, telegramy o śmierci L. i rachunki za przewóz rzeczy L., k. 8—13, 16—19, 21—24, 49—51, 92—95.

Niektóre listy Stanisława Leszczyńskiego są zachowane w odpisach. W liście na k. 20 podano mylnie nazwisko Jabłńska, zamiast Jabłonowska oraz datę styczeń, zamiast luty.

W liście z 13 IV 1893 do S. Böhma podano niewłaściwie nazwisko Bohin.

32 IV Pol., franc. włos., ros., 1864—1900, wym. 49×44,5 cm i mniej, k. 117 (w tym 14 listów).

Akta pośmiertne Teofila Lenartowicza.

Poszyt.

Utwory L., Z wiośnianych (autograf), k. 82, Przed laty dwudziestu pannie D..., Po latach dwudziestu tejże, Do Władysława D...; druk: „Dziennik Literacki” 1869, nr 36, k. 83 v., Obchód rocznicy powstania kościuszkowskiego w Genewie, druk: „Wolne Polskie Słowo” 1889, nr 41, k. 84; List Lenartowicza, Florencja — 22 I 1889, druk: „Wolne Polskie Słowo” 1889, nr 35, k. 84 v., Listy Teofila Lenartowicza, Florencja — 27 XI 1883, druk: „Kurier Paryski” 1883, nr 55, k. 85.

Wiersze Teofila Lenartowicza na przesłanie mu ziemi ojczystej z grobów poległych w 1848 r., druk: „Kurier Paryski” 1882, nr 23, k. 85 v.; Nasi górale, wiersz z muzyką Zygmunta Noskowskiego, druk: „Kurier Warszawski” 1900, nr 298, k. 86; inc. A Giovanni Lenartowicz morto a Antignano il di 25 luglio 1864 gl'infelici genitori, k. 86 v., Parę słów do ilustracji Lenartowicza „Święci robotnicy” (odpis), k. 87—94, Moja ostatnia wola, Florencja — 2 XII 1891, k. 15—16, Copia autentica del testamento di Alessandro Teofilo Lenartowicz, sporządzona we Florencji — 1 III 1893, k. 17—32.

O L.: Włochy o Lenartowiczu, odczyty Lenartowicza, druk: „Kurier Polski” w Paryżu, 1885, nr 37, k. 84 v., Uczta dla Lenartowicza, druk: „Czas”, 7 VIII 1875, k. 85 v., notatka w „Gazecie Warszawskiej”, 1 IV 1873, k. 86 v., Jan Nepomucen Leszczyński, O rzeźbach Lenartowicza, druk: „Tygodnik Ilustrowany” 1874, XIV, s. 116, k. 95—98, Triumfalny powrót Teofila Lenartowicza na ojczyznę łono, druk: „Nowa Reforma”

1893, nr 132 (odpis), k. 107—113, notatka Stanisława Leszczyńskiego do artykułu o Lenartowiczu jako rzeźbiarzu, k. 114—117.

Korespondencja Stanisława Leszczyńskiego od następujących osób: Adam Asnyk, Lwów — 14 II 1893, Kraków — 3 IV 1893 (2), k. 52, 58, Teodor Kosiński, Kraków — 22 II 1893 (1), k. 55—56, Mochnacki, prezydent m. Lwowa, Lwów — 14 II 1893 (1), k. 51, Józefat Nowiński, Warszawa — 13 III, 17 III 1899 (2), k. 71—72. Listy Stanisława Leszczyńskiego do następujących osób i instytucji: Komitet do sprowadzenia zwłok L. do Krakowa, Rzym — 11 III 1893 (1), k. 60—61, Mochnacki, prezydent m. Lwowa, Florencia — 18 II 1893 (1), k. 59 v., Józefat Nowiński, Warszawa — 17 III 1899 (1), k. 73, prezydent m. Krakowa, Florencia — 13 II 1893 (1), k. 59—60, sekretarz prezydenta m. Krakowa, Florencia — 18 II 1893 (1), k. 59 v.

Listy różnych osób i inne notatki: Jan Nepomucen Leszczyński do Antoniego Szabrańskiego, Warszawa — 21 II 1870 (1), k. 99—102, Władysław Mickiewicz do Mochnackiego, prezydenta m. Lwowa, bez miejsca — po 3 II 1893 (1), k. 62 notatka Mikołaja Malinowskiego o Helenie z Szymanowskich Malewskiej, odpis z „Kuriera Wileńskiego” 1862, k. 103, notatka Antoniego Muchlińskiego o Helenie z Szymanowskich Malewskiej, odpis z „Kuriera Wileńskiego” 1862, k. 104—106. Dokumenty różne związane ze śmiercią L., wystawione we Florencji — 3-20 II 1893, k. 2—4, 6—9, upoważnienia dla Stanisława Leszczyńskiego, Florencia — 26 II 1892, k. 10—12, 14, dokumenty związane z pogrzebem L. we Florencji 5 II-20 V 1893, k. 33—46, spis rzeźb i książek pozostałych po L., sporządzony przez Stanisława Leszczyńskiego, k. 47—48, kwity z przesyłek dzieł sztuki z Florencji do Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie — 3 II, 21 IV 1893, k. 63—67, spadek i wydatki po śmierci L., spisane przez Stanisława Leszczyńskiego, k. 68—70, nekrolog L. z 3 II 1897, k. 86 v.

Wiersz Z wiośnianych drukowało „Ziarno” 1909, nr 45, List L. z 27 XI 1883 przedrukowała „Gazeta Narodowa” 1885, nr 122, wyjątek z wiersza Święci robotnicy ogłosił J. I. Kraszewski w „Omnibus” 1869, nr 1 (Kraszewski, L., *Korespondencja*, s. 131).

33 IV Pol., 1856—1911, wym. 40 × 49 cm i mniej, fragmentów 19.

Utwory Teofila Lenartowicza.

Druk.

1. Dedykacje, Pani Tekli Zmorskiej, przesyłając jej „Jagodę Mazowieckich Lasów” — „Gazeta Polska” 1901. 2. Z autografu w albumie p. Heleny z Szymanowskich Olchowiczowej — „Kurier Warszawski” 1902, nr 303. 3. Tasso — Dodatek Literacki do „Kuriera Lwowskiego” 1891 (?) 4. Z teki pośmiertnej Teofila Lenartowicza. Pożegnanie „Dziennik Poznański” 1893, nr 213 (2 egzemplarze). 5. Jak to na Mazowszu, Kalendarz RKTD, Petersburg 1897. 6. Z teki Lirnika: Na wierzbę. Indulgencja — „Dziennik Poznański” 1893, nr 77. 7. Lenartowicz o Ordonie — „Kurier Warszawski”, 23 IX 1906. 8. Wisła w poezjach Lenartowicza: Galary, Do Wisły (w artykule podpisanym: L. S. K.) — nie ustalone czasopismo, 1878 lub później. 9. Orzeł w zamku Salci, Prośba — „Warta” 1883, nr 476. 10. Najświętsza Maria Panna Studzienna — „Gazeta Warszawska”, 18 VIII 1856. 11. List Teofila Lenartowicza z Florencji — osobne odbicie z „Czasu” 1871, nr 180. 12. Z korespondencji T. Lenartowicza (wybór listów do Pani M. S.) „Kurier Codzienny”, 24 XII 1903. 13. Z wiośnianych — „Ziarno” 1909, nr 45. 14. Z przeszłości — Pamiątka z odczytu Juliana Horaina. Kraków 1882. 15. List oryginalny Teofila Lenartowicza, Do Józefa Zagrzejowskiego — „Kronika Piotrkowska” 1911, nr 7. 16. List Teofila Lenartowicza pisany z okazji podziękowań za zbiorowe życzenia rodaków na Wilią — „Ognisko Domowe” 1887, nr 99. 17. Listy Teofila Lenartowicza do Eli (Izabeli Zbiegniewskiej) od 1871 do 1893: „Bluszcz” 1898, nr 16—17, 19—22. 18. Z teki pośmiertnej Teofila Lenartowicza. Pieśń na zalew, na to-

piele — „Tygodnik Ilustrowany” 1909, nr 13. 19. Trzeci maja, wiersz Teofila Lenartowicza — „Kurier Warszawski” 1907, nr 122.

34 IV Pol., franc., włos., 1868—1909, wym. 40 × 29 cm i mniej, fragmentów 40.

Publikacje o Teofilu Lenartowiczu.

Druki.

1. O Rytmach narodowych Teofila Lenartowicza — „Czas” 1, 7, 8 XII 1881 (3 wycinki).
2. O rzeźbie L. Przejście Izraelitów przez Jordan — nie ustalone czasopismo, po 1868.
3. O pracach rzeźbiarskich L. — „Opinion Nationale”, 13 XI 1868.
4. O T. Lenartowiczu — „Nazione”, 4 XII 1871.
5. „Album Włoskie” („Album Italiano”) di Teofilo Lenartowicz. Leopoli 1870 — nie ustalone czasopismo.
6. O pracach rzeźbiarskich L. — nie ustalone czasopismo, po lipcu 1870.
7. O wykładach w Bolonii L. — nie ustalone czasopismo.
8. Teofilo Lenartowicz rimembranze — nie ustalone czasopismo.
9. O rzeźbach L. na wystawie powszechnej w Wiedniu 1873 — nie ustalone czasopismo, 1873 lub później.
10. Omikron, Kronika krakowska (poświęcona L.) — „Gazeta Narodowa” 1875, nr 171.
11. Akademia Adama Mickiewicza w Bolonii — nie ustalone czasopismo, po 8 VI 1879.
12. E. F e r s i, Teofilo Lenartowicz (z okazji śmierci) — „La Nazione”, 27 II 1893.
13. Leopold Méyet, Listy Ujejskiego do Lenartowicza — „Gazeta Lwowska” 1903 (2 wycinki).
14. Nekrolog Zofii Lenartowiczowej — „Biblioteka Warszawska”, 15 VII 1870.
15. Program uroczystości sprowadzenia zwłok śp. Lenartowicza z Florencji do ziemi ojczystej w Krakowie — Dodatek do „Dziennika Poznańskiego”, 1 VI 1893, nr 123.
16. Pogrzeb Lenartowicza — „Dziennik Poznański” 1893, nr 134.
17. O rzeźbie L. — „Kurier Warszawski” 1909, nr 306.
18. Leopold Méyet. Z pamiętek po Lenartowiczu — Odbitka z Księgi zbiorowej dla powodźian G r a y b n e r a, w Warszawie 1904.
19. Z wycieczki do Włoch — „Przegląd Polityczny, Społeczny i Literacki”, 8 VIII 1908.
20. Wystawa Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie — „Gazeta Polska” 1874, nr 26.
21. Lenartowicz w Krakowie — „Gazeta Narodowa” 1875, nr 182.
22. A. J. M i k u l s k i, Petersburg w ogniu — „Słowo Polskie” 1906, nr 10.
23. Bolesławicz (Bolesław Eulendorf), Teofilowi Lenartowiczowi na powitanie — nie ustalone czasopismo.
- 24—26. Stanisław Zdziarski, Chłopski świat w poezji Lenartowicza — „Kraj” 1900, nr 29—31, 27—29.
- Władysław G r o t, Teofil Lenartowicz, rysunki: Ludwik S t a s i a k, Wspomnienie z pogrzebu T. Lenartowicza, J. E. R z y m k o w s k i, Sarkofag nad grobem T. Lenartowicza w Krypście Zasłużonych na Skałce — „Świat” 1893, nr 113.
30. Władysław Bełza, Teofilowi Lenartowiczowi na powitanie — „Szkice Społeczne i Literackie” 1875, nr 17.
31. Z naszych ilustracji (o L.) — „Kurier Warszawski”, 3 VII 1904.
32. Teofilo Lenartowicz (nekrolog) — „Il Popolo”, 5 II 1893.
- 33—36. Maria W a l e w s k a, Z mojego pamiętnika — „Wędrowiec” 1901, nr 19—20, 1903, nr 18—19, 37—38.
- Józef K a l l e n b a c h, Teofil Lenartowicz w 10-tą rocznicę śmierci. Z listów ostatnich T. Lenartowicza do M. L e s z c z y c - R a d o l i Ń s k i e j, Florencja — 30 IX i 27 XII 1892, Nieznane wiersze T. Lenartowicza: Chciałabym płynąć, Genialna, Salve Regina, Ignacy M a t u s z e w s k i, Z życia i działalności artystycznej Teofila Lenartowicza — „Tygodnik Ilustrowany” 1903, nr 4, 5; w tychże nrach reprodukcje rzeźb L. Powrót Ludu Bóżego, Madonna, Budowa świątyni jerozolimskiej. Prorok Samuel, 4 szkice z gliny, Chrystus ukrzyżowany, Święci robotnicy, N. M. Panna, Zabójstwo św. Stanisława, Drzwi grobowca, Adam Mickiewicz, Bohdan Zaleski, Adam K r a s i ń s k i, Adam Czartoryski, Julian Konstanty Ordon, August Cieszkowski, Zofia Lenartowicz, Główka synka Lenartowiczów, Biust R y g i e r a, Teofil Lenartowicz, D a n t e, Kielich, Głowa św. Jana Chrzyciela oraz inne fotografie.
39. Teofil Lenartowicz, K o r d e c k i, płaskorzeźba — „Tygodnik Ilustrowany” 1903, nr 40, 46.
- Kazimierz Witte, „Cyganeria Warszawska” i Teofil Lenartowicz — „Tygodnik Ilustrowany 1904, nr 27.

Indeks

(Liczby oznaczają numery rękopisów)

- Asnyk Adam 31, 32
 Bakałowiczowa Wiktoryna 17
 Belejowska Joanna 31
 Bełza Władysław 29, 34
 Błotnicki Tadeusz 31
 Böhm Seweryn 31
 Brewczyńska Jadwiga 31
 Brzeziński Kazimierz 25
 Brzozowski Karol 29
 Capelli Henryka Amalia Marianna
 z Dzieduszyckich 29
 Chopin Fryderyk 9, 29
 Cieszkowski August 22, 25, 29, 34
 Colombo Cristoforo zob. Kolumb Krzy-
 sztof
 Czartoryski Adam Jerzy 29, 34
 D. Władysław 32
 Dante Alighieri 34
 Duchńska Seweryna 29
 Duńczyk Piotr 11, 12
 Dziewanowski Dominik 29
 Ela zob. Zbiegniewska Izabela
 Estkowska Antonina 31
 Eulenfeld Bolesław 34
 Fersi E. 34
 Fredro Aleksander 24, 29
 Gaetano Galiano 31
 Giotto di Bondone 9, 18
 Gorecka Maria z Mickiewiczów 25
 Grabowska Józefa 25
 Graybner Stanisław Czesław 34
 Graziani Flore 25
 Grót Władysław 34
 Grzywińska A. 25, 30
 Halpern I. 31
 Horain Julian 33
 Jabłonowska 31
 Jagoda z Mazowieckich Lasów zob.
 Brewczyńska Jadwiga
 Jakub, nazwisko nieznane 26
 Jan Chrzciciel św. 21, 34
 Jan III Sobieski, król polski 11, 24
 Jaroń Władysław 31
 Jenike Ludwik 25, 31
 Kallenbach Józef 34
 Kirkor Adam 29
 Kohler, ksiądz 25
 Kolumb Krzysztof 11, 23
 Konstantynowicz, nauczyciel wiejski 12
 Kordecki Augustyn 34
 Korwin Kochanowska Kamila 22
 Kosiński Teodor 32
 Krasieński Adam 34
 Kraszewski Józef Ignacy 23, 29, 32
 Kronenberg Leopold 22
 Królikowski Jan 26
 Krywult Aleksander 26
 Krzemiński Stanisław 30
 Krzymuski Edmund 31
 Kuczkowska H., hrabina 24
 Kurtz Aleksander 24
 Lenartowicz Jan 11, 17, 18, 32
 Lenartowicz Józef 23
 Lenartowicz Teofil, passim
 A Giovanni Lenartowicz 32
 A pamiętasz ? 16
 Abecadło przypisane Konstantyno-
 wiczowi, nauczycielowi wiejskiemu
 w Galicji 12, 22
 „Ach, jak mi ciężko drogi mój”
 17, 22
 Ballada 8
 „Bieda, nędza, miły Boże, a weso-
 łość taka” 15
 Błogosławieństwo na widok fresku
 Giota 9, 18
 Cesarz 4
 Chata pod śniegiem 13
 Chciałbym płynąć 34
 Cudowna Maria Panna Studzien-
 niecka 17
 Czajka 11, 18
 Czar ziele 17
 Czego nam potrzeba 22
 „Czy ja też twoje, Kaziu kochany,
 powitam ściany” 17
 Dedykacja Tekli Zmorskiej 33
 Do Kornelego Ujejskiego 17
 Do Władysława D... 32
 Dwie zorze 11
 Dzwon Zygmuntów 13
 Ewa 15, 16
 Fra Beato Angelico 16
 Genialna 34

- Góral 11
 Historia o pani, co pana zabiła 8
 „I ta uczyła za kęs chleba” 16
 Indulgentja 15, 18, 33,
 Jak to na Mazowszu 33
 Jako król Zygmunt odlewać kazał
 dzwon 13, 17
 Jan III 24
 Jasiowi Lenartowiczowi 11, 17
 Kazimierzowi Władysławowi Wój-
 cickiemu 6
 „Kędy zechce, tam zaświecisz” 24
 Komu? 11
 Koń przyjaciel 11
 Korespondencja literacka 19, 20
 Kornelowi w Rzymie 17, 22
 Kronika Florencka 17
 Król kowal, ot taka sobie powia-
 danka 5
 List pisany z okazji podziękowań 33
 Listy do Anieli, Jana Nepomucena
 i Stanisława Leszczyńskich 22
 Listy do Tekli Zmorskiej 24
 Maciek 16
 Marko królewic 7, 17
 Mat królową 11
 Mazur 16
 Moja ostatnia woła 32
 Moja srebrna złota 11
 Morowy 15
 Myśli 15
 Na uroczystość Columba w Genui 11
 Na wierzbę 15, 33
 Na wigilię 15, 18
 Nad grobem Ed. Wasilewskiego 11
 Najświętsza Maria Panna Studzien-
 niecka 17, 33
 Nasi górale 32
 „Nie płacz pani hrabino nad zgo-
 nem Kakadu” 16
 Niech będzie pochwalony Jezus
 Chrystus 17
 Niemcy a Chroboty 2
 Niemcy a Słowianie 3
 O Baśce co miała płową krowę
 8, 18
 „O czarodziejko narodowej sceny”
 13
 O Jagodzie co chciała zostać Jaskół-
 ką 8, 18
 O koniku żołnierskim 11
 O królu Popielu i myszach 14, 15
 „O nieśmiertelni, wy na Parteno-
 nie” 16
 O Ordonie 33
 „O dobra pani, już tylko do ciebie”
 17
 O Satyrze albo leśnym mężu Jana
 Kochanowskiego powierniku, opo-
 wiadanie Mazowieckiego Lirnika 16
 Obchód rocznicy powstania kościu-
 szkowego w Genewie 32
 Odpowiedź na przesłane wiersze od
 Marysi 14
 Opowiadanie prządky Jagusi, czyli
 Jagody w kółku 8, 18
 Orzeł w zamku Salci 33
 Ostatnie słowo 15
 „Otóż ja pod tą lipą rozłożystą” 18
 „Pamięć tylko i słówko tęsknoty”
 15
 Pani Bakałowiczowej i pani Mo-
 drzejewskiej za Jagodę i Wiochnę
 17
 Pani Helenie Modrzejewskiej 17, 18
 Pieśń gminna 15
 Pieśń na zalew, na topiele 33
 Piferaro 11, 17
 Po latach dwudziestu tejże Pannie
 D... 32
 Powołanie 15
 Pożegnane 33
 Preludium Szopena 9
 Prośba 33
 „Przed chatą siedział staruszek
 siwy” 17
 Przed laty dwudziestu panie D... 32
 Przygrywka 17
 Przygrywka (prélude) Szopena pan-
 nie Marii Radolińskiej 9
 Przygrywka Szopena 9
 Przypomnij 15
 Psie Pole 11, 22
 Pustota 9, 18
 Rafael 18
 Saltarella 13, 17
 Salve Regina 34
 Sen 15
 Sędziowie ateńscy 10
 Słówko o Piotrze Duńczyku 11, 12
 Sokratejska intryga 10

- „Śpiewaj, śpiewaj, dziewczeczko, żeby wioska cała” 14
- Tasso 33
- Teatr Szekspira, wiersz ofiarowany — — Helenie Modrzejewskiej 18
- Trudno ze starym 11
- Trzeci Maja 33
- Trzy kamienie 15, 18
- Veder Napoli e poi mori 15
- „W epoce fałszu ciężarem jest życie” 22
- Wanda 1, 24
- Wdowa 9, 15
- Weronia 15, 24
- Widzieć ją raz jeszcze 15
- „Widzieć Neapol i umierać potem” 15
- Wiersz do albumu ku czci Kolumba 23
- Wiersz napisany przez Teofila Lenartowicza 20 sierpnia 1875 r. w Tenczyku 18
- Wiersz za przesłanie ziemi ojczystej z grobów poległych 32
- „Wojewoda zbiera swoje, może i co zbierze” 15
- Wyjątek z Legendy 4
- Wyjątek z pieśni o Janie Trzecim 11
- Wyżej i niżej 11
- Z autografu w albumie p. Heleny z Szymanowskich Olchowiczowej 33
- „Z błędnych widzeń czarownego koła” 15
- Z korespondencji 33
- Z przeszłości 33
- Z 13 grudnia na 14 11
- Za morza 11
- Z wiosnianych 32, 33
- Za kwiaty z ojczyzny 11
- Zmarłej 22
- Znęskany 15
- Zwiędła róża 9
- Żywoć 6-go Jana Chrzyciela 21
- O Teofilu Lenartowiczu:
- Eulenfeld Bolesław, Teofilowi Lenartowiczowi na powitanie 34
- Fotografie L. 34
- Fredro Aleksander, Do Teofila Lenartowicza 24
- Grot Władysław, Teofil Lenartowicz 34
- Kallenbach Józef, Teofilowi Lenartowiczowi w 10-tą rocznicę śmierci 34
- Lenartowicz w Krakowie 34
- Matuszewski Ignacy, Z życia i działalności artystycznej Teofila Lenartowicza 34
- Méyet Leopold, Z pamiątek po Lenartowiczu 34
- Mikulski Antoni J., Petersburg w ogniu 34
- O wykładach w Bolonii 34
- Program uroczystości sprowadzania zwłok Lenartowicza 34
- Rzymkowski J. E., Sarkofag nad grobem T. Lenartowicza na Skałce 34
- Sędziwy Lirnik Mazowiecki 31
- Teofilo Lenartowicz Nekrolog 32
- Teofilo Lenartowicz rimembranze 34
- Triumfalny powrót Teofila Lenartowicza na ojczyznę 29
- Uczta dla Lenartowicza 29
- Walewska Maria, Z mojego pamiętnika 34
- Witte Kazimierz, „Cyganeria Warszawska” i Teofil Lenartowicz 34
- Włochy o Lenartowiczu 29
- Z naszych ilustracji (o pracach L.) 34
- Zdziarski Stanisław, Chłopski świat w poezji Lenartowicza 34
- Lenartowiczowa Zofia 2, 13, 20, 22, 24, 25, 27—30, 34
- Lenci Margherita 31
- Leszczyń-Radoślińska Maria 34
- Leszczyńska Aniela z Szymanowskich 22, 25, 27, 28, 30
- Leszczyńska Felicja 23
- Leszczyńska Jadwiga 26
- Leszczyński Adam 23, 27, 28
- Leszczyński Jan Nepomucen 5, 8, 17, 20, 23, 25, 28, 30, 32
- Leszczyński Stanisław 16, 22—24, 26, 28, 30, 32
- Levantini-Pieroni G. 31
- Lipiński Stanisław, rzeźbiarz 24
- Łagunowa Estella 26
- Łuszczewska Jadwiga 26

- Malewska Helena z Szymanowskich 32
 Malinowski Mikołaj 32
 Matuszewski Ignacy 34
 Méyet Leopold 31, 34
 Michaux Aleksander 25, 26
 Mickiewicz Adam 30
 Mickiewicz Władysław 32
 Mielżyńscy 25
 Mielżyńska Franciszka 22, 25
 Mielżyński Seweryn 25
 Mikulski Antoni J. 34
 Młodzianowski Józef 27
 Młodzianowski Roman 27
 Mochnacki, prezydent Lwowa 32
 Modrzejewska Helena 13, 17
 Moniuszko Stanisław 29
 Muchliński Antoni 32
 Myszkowski Kazimierz 31
 Norwid Cyprian Kamil 15, 30
 Noskowski Zygmunt 32
 Nowiński Józefat 31, 32
 Odyniec Antoni Edward 29
 Olchowiczowa Helena z Szymanowskich
 33
 Ordon Julian Konstanty 34
 Pawlikowski Mieczysław 26
 Peruzzi Elise 25
 Pol Wincenty 29
 Poznański Z. 31
 Querci Carlo 31
 Radolińska Maria 9
 Roźniecki Gabriel 25, 30
 Rygier Teodor 34
 Rzymkowski J. E. 34
 Santanni Giovannina 30, 31
 Siemiński Lucjan 29
 Sikorski Saturnin Józef 31
 Słotwiński Adam 22
 Sopodźko Helena 31
 Stasiak Ludwik 34
 Straszewska 31
 Szabrański Antoni Józef 25, 32
 Szopen zob. Chopin Fryderyk
 Szykowski Kazimierz 23
 Szymanowska Zofia zob. Lenartowiczowa Zofia
 Szymanowski Leon 27
 Talwoszewicz-Zeitwid Władysław 26
 Tarnowski Władysław 29
 Teresa, nazwisko nieznane 27
 Tomaseo zob. Tommaseo Niccolo
 Tommaseo Niccolo 7
 Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Poznaniu 31
 Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie 31
 Tyszkiewicz Eustachy 29
 Ujejski Kornel 17, 22, 29, 34
 Venturini G. 31
 Walewska Maria 34
 Wańkowicz Jan 31
 Wasilewski Edmund 11
 Witte Karol 26
 Witte Kazimierz 34
 Wolski Wiktor 31
 Wołyński Artur 31
 Wójcicki Kazimierz Władysław 6, 17, 27
 Zagrzejowski Józef 33
 Zaleski Antoni 26
 Zaleski Dionizy 31
 Zaleski Józef Bohdan 25, 29, 34
 Zawadzki Zygmunt 31
 Zawiejski Leon Mieczysław 31
 Zbiegniewska Izabela 26, 33
 Zdziarski Stanisław 31, 34
 Zieliński Gustaw 29
 Zmorska Tekla 22, 24, 26, 31, 33
 Zygmunt I, król polski 13